உ

கடவுள் துணை

பூதஞ்சேந்தனார் இயற்றிய

இனிது நாற்பது

மூலமும்,

சென்னைப் பச்சையப்பன் காலேஜ்
தமிழ்ப்பண்டிதர்
கா. ர. கோவிந்தராஜ முதலியாரவர்கள்
இயற்றிய

உரையும்.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,
87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

1918

விலை அணா 3

[All Rights Reserved.]

இனிது நாற்பது

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி

செய்யுள்.	பக்கம்.
அ	
அடைந்தார்	39
அதர்சென்று	20
அந்தணரோத்	16
ஆ	
ஆற்றுந்துணை	14
ஆற்றானை	36
இ	
இளமையை	45
உ	
உடையான்	9
ஊ	
ஊருங்கலிமா	18
ஊர்முனிவ	41
எ	
எல்லியம்போ	42
ஏ	
ஏவதுமாறு	10
ஐ	
ஐவாயவேட்	33
ஒ	
ஒற்றினா	43
ஔ	
ஔவித்	44
க	
கடமுண்டு	20
கண்மூன்று	3
கயவரைக்	37
கற்றார்முற்	25
கற்றறிந்தார்	40
கா	
காவோடறக்	31
கு	
குழவிதளர்	23
,, பிணி	21
கோ	
கொல்லாமை	13
ச	
சலவரைச்	28
சி	
சிற்றாளுடை	46
த	
தங்கணமர்	19
தா	
தானங்கொடு	35
ந	
நச்சித்தற்	34
நட்டார்புறங்	27
நன்றிப்பயன்	38
ப	
பத்துக்கொடுத்	47
பி	
பிச்சைபுக்காயி	6
,, புக்குண்	47
பிறன்கைப்	29
,, மனை	24
ம	
மன்றின்முது	26
மா	
மானமழிந்த	22
யா	
யானையுடைய	11
வ	
வருவாயறிந்து	30
வெ	
வெல்வது	32

செய்யுள் முதற்குறிப் பகராதி முற்றிற்று.

என்றதனால், ஈற்றய லெழுத்தாகிய ணகரமெய் வருமொழி முதலில் வந்த வல்லினத்தை நோக்கி றகரமெய்யாகத் திரிந்தது. வருமொழியாகிய 'பத்து' என்பது

"முதலிரு நான்கா மெண்முனர்ப் பத்தின்
இடையொற் றேகல்"

என்றதனால் இடையிலுள்ள தகரவொற்று நீங்கிப் 'பது' என நின்றது. இவ் விருமொழியுங் கூடி ஒரு சொல்லின் தன்மை யெய்தி ஓரெண்ணை யுணர்த்தி நின்றது. இங்ஙனமாகிய நாற்பது ஈண்டு எண்ணலளவை யாகுபெயராய் நாற்பது செய்யுட்களை யுணர்த்திபது. இங்ஙனமமைந்த இனிது என்பதும், நாற்பது என்பதும் கூடி 'இனிதாகிய செய்தியை யுணர்த்தும் நாற்பது செய்யுள்' என்றாதலின் இரண்டன் உருபும் பயனும் உடன்றொக்க தொகைநிலைத்தொடர் என்க. இஃது ஈண்டு இனிமையாகிய செய்தியை யுணர்த்தும் நாற்பது செய்யுட்களாலாகிய நூல் என்றாதலின் அத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகையாய் அந்நூலுக்குக் காரணப் பெயராயிற்று. இனிது என்பது நாற்பது என்பதன் இயற்பெயர்ப் பொருளாகிய எண்ணலளவையை விசேடிக்காமல் ஆகுபெயர்ப் பொருளாகிய செய்யுளை விசேடித்து நிற்றலின் இதனை அன்மொழித்தொகை என்றல் குற்றமன்றோவெனின், நிலைமொழியானது வருமொழிப் பொருளை விசேடியாமல் நிலைமொழி வருமொழி என்னும் அவ் விருமொழிகளின் புறத்துத் தொக்கு நிற்கு மொழியை விசேடித்து நிற்குந் தொடரை அன்மொழித் தொகை என்றலே குற்றமாம்; இஃது அன்னதன்று; இதில்

நிலைமொழி வருமொழிகளின் புறத்துத் தொக்கு நின்ற மொழி நூல் என்பது. செய்யுள் என்பது ஆகுபெயர்ப் பொருளாமேனும் வருமொழிப் பொருளே. இனிது என்பது இருமொழிகளின் புறத்துத் தொக்குநின்ற நூல் என்பதை விசேடியாமல் வருமொழியின் பொருளாகிய செய்யுள் என்பதையே விசேடித்து நிற்றலின் இத்தொடரை அன்மொழித்தொகை என்றல் குற்றமன்றும் என்பது. இதில் உள்ள இனிய செய்திகள் பலவாதலின் இனிது என்றது சாதி ஒருமை என்க.

இந்நூலை 'இனியது நாற்பது' 'இனியவை நாற்பது' எனவுங் கூறுப. இவற்றுள், முதலதில் யகரமெய் தோன்றியது சந்தி, அகரம் சாரியை; இரண்டாவதில் அவற்றோடு 'து' என்னும் ஒன்றன்படர்க்கை விகுதிக்குப் பதிலாக 'வை' என்னும் பலவின்படர்க்கை விகுதி வந்தது.

நூல்.

1. கண்மூன் றுடையான்றாள் சேர்தல் கடிதினிதே
தொன்மாண் டுழாய்மாலை யானைத் தொழலினிதே
முந்துறப் பேணி முகநான் குடையானைச்
சென்றமர்ந் தேத்த லினிது.

(பதவுரை) கண் மூன்று உடையான்-மூன்று கண்களையுடைய சிவபிரானுடைய, தாள்-திருவடிகளை, சேர்தல்-(மனத்தால்) அடைதல், கடிது இனிது-மிகவும் நல்லது; தொல்-பழமையாகிய, மாண்-மாட்சிமையினையுடைய, துழாய் மாலையானை - துளபத்தினாலாகிய மாலையை அணிந்த திருமாலை, தொழல்-வணங்குதல், இனிது-நல்

லது; முகம் நான்கு உடையானை - நான்கு முகங்களையுடைய பிரம்ம தேவனை, முந்துறச் சென்று - முற்படப்போய், பேணி அமர்ந்து - விரும்பி இருந்து, ஏத்தல் - துதித்தல், இனிது - நல்லது.

(கருத்துரை) பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் என்னு மும்மூர்த்திகளையும் வழிபடுதல் இனிது என்பது.

(விசேட உரை) 'கண்மூன்று' என்பதை 'மூன்று கண்' எனவும், 'முந்துறப்பேணி முகநான்குடையானைச் சென்றமர்ந்தேத்தவினிது' என்பதை 'நான்கு முகம் உடையானை முந்துறச்சென்று பேணி அமர்ந்து ஏத்தல் இனிது' எனவும் இயைத்துக்கொள்க. மூன்று கண்கள் - சோமசூரியாக்கினிகள்.

'கண்' என்னுஞ் சொல்லை முதற்கண் வைத்தார், கண்டறிதற்குக் கண் இன்றியமையாதவாறுபோல மாந்தர்கள் எவற்றையும் பகுத்தறிதற்குக் கல்வி யின்றியமையாததாம் என்றற்கு.

'மூன்றுகண்' என்னும் விசேடணத்தாற் சிவபிரானையும், 'துழாய்மாலை' என்னும் விசேடத்தால் திருமாலையும், 'நான்குமுகம்' என்னும் விசேடணத்தாற் பிரம்மதேவனையும் குறித்தார்.

முதலில் அழித்தற் கடவுளாகிய சிவபிரானையும், இரண்டாவது காத்தற் கடவுளாகிய திருமாலையும், மூன்றுவது படைத்தற் கடவுளாகிய பிரம்மதேவனையுங் கூறினார், நூலறிவான் அறியாமையை அழித்து, அதனு லுணர்ந்த நல்லன காத்து, அவற்றை உலகத்தார் இனிதுணர அளித்தல் வேண்டும் என்றற்கு.

இங்ஙன மூவர் வணக்கங் கூறினாரேனும், முக்குணத்தான் அம் மூவராகிய முதற் கடவுள் ஒருவரேயாதலின் அம் முதற்கடவுள் வணக்கமே கூறினாராயிற்று. முதற்கடவுள் ஒருவரே முக்குணத்தான் மூவராயினர் என்பதை,

(1-ம் பத்து, 5-ம் திருவாய்மொழி)

"தானே யுருவே தனிவித்தாய்த் தன்னின் மூவர் முதலாய
வானோர் பெருமான்" எனவும்,

(திருமங்கைமன்னர் திருநெடுந்தாண்டகம், 2-ம்-பாசுரம்.)

"பாருருவி நீரெரிகால் விசும்பு மாகிப்
பல்வேறு சமயமுமாய்ப் பரந்து நின்ற
ஏருருவின் மூவருமே என்ன நின்ற
இமயவர்"

எனவும் வருவனவற்றாலும் பிறவற்றாலும் அறிக.

ஆரணியகாண்டம்-கவந்தப்படலம்-42-ம்-செய்யுளில்

"மூன்று கவடாய் முளைத்தெழுந்த மூலமோ"

என்று கம்பநாட்டாழ்வார் கூறியதும் இக்கருத்துப்பற்றியதே யாம் என்க. இவற்றுள் 'முக்குணத்தான்' என்பது உய்த்துணர நின்றது.

அம்முதற்கடவுள் வணக்கமே நேரிற் கூறாத தென்னை எனின், அம் முதற்கடவுள்,

(1-ம்-பத்து, 3-ம் திருவாய்மொழி)

"யாருமோர் நிலைமைய னெனவறிவு அரியவன்"

ஆதலின், 'சிற்குணத்தருந் தெரிவரும்' அவனது 'நன்னிலையைப்' புலங்கொள உணர்ந்துரைத்தல் கூடாமையின் என்பது.

இவ்வுலகின்கண் இறைவன் றாளை மனத்தாலன்றி அடைதல் முடியாமையின் 'சேர்தல்' என்பதற்கு மனத்தால் அடைதல் என்று பொருள் கூறப்பட்டது.

"மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்."

ஆதலின், 'தாள் சேர்தல் இனிது' எனவும், "கற்றதனாலாய பயன் வாலறிவன் நற்றாள் தொழுதலே" யாம் ஆதலின், 'தொழல் இனிது' எனவும்,

"இறைவன் பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு
இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா"

ஆதலின், 'ஏத்தல் இனிது' எனவுங் கூறினார். இவ்வாற்றான் முறையே மனம், காயம், வாக்கு என்னு முக்காரணங்களாலுங் கடவுள் வணக்கங் கூறினாராயிற்று.

'கடிது' என்பது 'கடி' என்னும் உரிச்சொல்லின் திரிபு; இஃது இன்னும் வேறுவகையாகவுந் திரிந்துவரும். இது தனக்குரிய பொருள்கள் பலவற்றுள், ஈண்டு மிகுதி என்னும் பொருளில் வந்தது. 'கடி' என்னும் உரிச்சொல் இப்பொருளில் வருதலும், பலவகையாகத் திரிதலும் உடையதாம் என்பதனைத்

(தொல்காப்பியம்-சொல்லதிகாரம்-உரிச்சொல்லியலில்)

"கடியென் கிளவி
வரைவே கூர்மை காப்பே புதுமை
விரைவே விளக்க மிகுதி சிறப்பே
அச்ச முன்றேற் றாயீ ரைந்து
மெய்ப்படத் தோன்றும் பொருட்டா கும்மே."

என வரும் 85-ம்-சூத்திரத்தானும் அதன் உரையானும் அறிக.

ஏகாரங்கள் இரண்டும் அசைகள். (க)

2. பிச்சைபுக் காயினுங் கற்றல் மிகவினிதே
கற்றவை கைகொடுத்தல் சாலவு முன்னினிதே

முத்தேர் முறுவலார் சொல்லினி தாங்கினிதே
தெற்றவு மேலாயார்ச் சேர்வு.

(ப-ரை) பிச்சைபுக்கு ஆயினும்-பிச்சை எடுத்தாலும், கற்றல்-(கற்கவேண்டிய நூற்களைக்) கற்றல், மிக இனிது - மிகவும் இனிதாம்; கற்ற-தான் கற்றனவாகிய நூற்களின் பொருள்கள், அவை - சபையின்கண், கைகொடுத்தல் - (மறதியினாற் கொள்ளப்படாமல் வந்து) உதவுதல், சாலவும்-மிகவும், முன் இனிது-முற்பட இனிதாம்; முத்து ஏர் - முத்துப்போன்ற அழகினையுடைய, முறுவலார் - பற்களையுடையவர்களாகிய பெண்களது, சொல்-சொல்லானது, இனிது-(கேட்குந்தோறும்) இனியதாகும்; ஆங்கு - அதுபோல, மேலாயார் - மேன்மையுடையவர்கள் ஆனவர்களை, சேர்வு - சேர்தல், தெற்றவும் இனிது - தெளியுந்தோறும் இனியதாகும்.

(க - ரை) பிச்சை எடுத்தேனுங் கற்றலும், கற்றநூற்கள் சமயத்து உதவுதலும், இளமாதரது சொல்லும், மேலோர்களுடைய சேர்க்கையும் இனியவாம் என்பது.

(வி - ரை) 'பிச்சைபுக் காயினுங் கற்றல் மிகவினிது' என்றமையால் மாந்தர்க்குக் கல்வி இன்றியமையாதது என்பது பெறப்பட்டது. கற்றோரே கண்ணுடையரென்று கூறப்படுவராதலானும், கற்றோர்க்கு எவ்வூரும் தம்மூரா மாதலானும், தக்கவின்ன தகாதன வின்னவென் றொருக்க வுன்னி யுணரும் உணர்வு கற்றோர்க்கே யுளதாம் ஆதலானும்,

"பிறப்போ ரன்ன உடன்வயிற் றுள்ளும்
சிறப்பின் பாலால் தாயுமனந் திரியும்"

ஆதலானும், "ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோருள்ளும், மூத்தோன் வருகவென்னாதவருள், அறிவுடையோனாறு அரசுஞ் செல்லும்" ஆதலானும், 'பிச்சைபுக் காயினுங் கற்றல் மிகவினிது' என்றார். 'பிச்சை

புக்காயினும்' என்ற இழிவு சிறப்பும்மை மிகவும் வறுமையுற்றுள்ள காலத்தினுங் கற்றல் வேண்டும் என்னும் பொருளைத் தருதலால் வறுமையில்லாத காலத்துக் கற்றல் வேண்டும் என்பது சொல்லாமலே அமையும். அவ்வும்மையை எச்சப்பொருளோடு கூடிய இழிவு சிறப்பு உம்மை எனக் கொண்டு செல்வமுள்ள காலத்துக் கற்றலேயன்றி வறுமையுற்ற காலத்தினுங் கற்றல் வேண்டும் என்றுரைப்பினும் பொருந்துமேனும், செல்வமுடையவர்கள் கற்றலே மிகுதியுங் குறைவாயிருத்தலின் அதனை இழிவு சிறப்பும்மை எனவே கொண்டு முற்கூறியபடி கூறுதலே சிறப்புடையதாம்.

> "கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே
> பிச்சைபுக் காயினுங் கற்கை நன்றே."

என்று இவ்வாறே பிறருங் கூறுதல் காண்க.

> "உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்
> பிற்றநிலை முனியாது கற்றல் நன்றே."

எனப் புறநானூற்று 183-ம் செய்யுளிற் கூறியதனையும் ஈண்டுக் கவனிக்க. இது செல்வமுடையார்க்குப் பொருந்தும்.

'கற்ற' என்றது பலவின் படர்க்கைவினையாலணையும் பெயர்; கற்றனவாகிய நூற்கள் என்பது பொருள்; அது காரணவாகுபெயராய் நூற்களால் உணர்த்தப்படும் பொருளை யுணர்த்தியது. கற்ற+அவை என்பது நிலைமொழி யீற்றகரந் தொகுத்தலாய்க் கற்றவை என்றுயிற்று. 'நற்சவை' என்றும் பாடங் கூறுவர்; அதனினும் கற்றவை என்பதே எல்லாவகையினும் சிறந்ததாதலை யுணர்க.

'முத்தேர் முறுவலார்' என்று பற்களின் அழகைக் கூறிய குறிப்பினுல் இளம்பெண்கள் என்பதும், அவர்கள் அழகிற் சிறந்தார் என்பதும் பெறப்படும். அத்தகையபெண்கள் கூறுஞ் சொற்கள் கேட்குந்தோறும் ஆடவர்களது மனத்துயரைக் களைந்து இன்பம் பயக்கு

மாதலின் அவர் 'சொல்லினிது' என்றார். சொல் இனிது என்றமையின் அச்சொல் இன்சொல் என்பது பெறப்பட்டது.

அவர்களது சொல் கேட்குந்தோறும் இனிமை பயத்தல்போல மேலாயார் சேர்வு அவர் சேர்க்கையினுலாம் பயனைத் தெளியுந்தோறும் இனிமை பயப்பதாம் என்றுதலின், 'மூத்தோர் முறுவலார் சொல்லினிது' என்றது உபமானமாம் எனவும், 'மேலாயார்ச் சேர்வு தெற்றவும் இனிது' என்றது உபமேயமாம் எனவுங் கொள்க.

"அறிதோ றறியாமை கண்டற்றாற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு."

என்ற குறளிலே இங்ஙனம் உபமான உபமேயங்கள் கூறப்பட்டிருத்தலைக் காண்க.

'ஆங்கு' என்பது உவம உருபிடைச்சொல். உபமேயத்தில் தெளியுந்தோறும் என்றமையின் உபமானத்தில் கேட்குந்தோறும் என்பது வருவிக்கப்பட்டது. (உ)

3. உடையான் வழக்கினி தொப்ப முடிந்தான்
மனைவாழ்க்கை முன்னினிது மாணுதா மாயி
னிலையாமை நோக்கி நெடியார் துறத்த
றலையாகத் தானினிது நன்கு.

(ப - ரை) உடையான்-செல்வமுடையவனது, வழக்கு-ஈகை, இனிது - இனிதாகும்; ஒப்ப - (மனையாள் உள்ளமும் கொழுநன் உள்ளமும்) ஒத்திருக்கும்படி, முடிந்தால் - (அன்பு) அமையப்பெற்றால், மனைவாழ்க்கை - (மனையாளோடு கூடிச் செய்தற்குரிய) இல்லற வாழ்க்கையானது, முன் இனிது - மிகவும் இனிதாகும்; மாணுதாம் ஆயின்-(மனைவாழ்க்கை அவ்வித) மாட்சிமை அமையாததானல், நெடியார் - (அத்தகையோர்) நீட்டியாதவராய், நிலையாமை நோக்கி-(யாக்கை முதலியவற்றின்) நிலை இன்மையை ஆய்ந்துணர்ந்து, தலை

ஆக - (தமக்கு நாற்பயன்களுட்) சிறந்ததாகிய வீடு உண்டாகும்படி, துறத்தல் - (உலகப் பற்றினை) விட்டு நீங்குதல், நன்கு இனிது-மிகவும் இனிதாகும்.

(க-ரை) செல்வமுடையவர்களின் ஈகையும், தன் மனத்தோடு ஒத்தொழுகு மனைவியை உடையவனது இல்வாழ்க்கையும், இல்வாழ்க்கை சிறந்தமையாதாயின் துறத்தலும் இனியவாம் என்பது.

(வி-ரை) உடையான்-குறிப்புவினையாலணையும்பெயர்; வழக்கு-வழங்கு என்னும் முதனிலைதிரிந்த தொழிற்பெயர்; வழங்குதல்-ஈதல். ஈகை, கொடை என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். முடிந்தால் என்பது ஈண்டு அமைந்தால் என்னும் பொருளது. மாணாது-மாட்சிமை அமையாதது; இஃது ஒன்றன்படர்க்கை எதிர்மறை வினையாலணையும் பெயர்; உடன்பாட்டில் மாண்டது எனவரும். துறத்தலாவது உலகப் பற்றொழித்தலேயாம்; ஆதலின் துறத்தல் என்பதற்கு உலகப்பற்றினை விட்டு நீங்குதல் என்று பொருள் கூறப்பட்டது. தலை-தலைமை; அஃது ஈண்டுச் சிறப்பென்னும் பொருளது; இது பண்பாகுபெயராய் நாற்பயன்களுட் சிறந்ததாகிய வீட்டை யுணர்த்திற்று. அறம் பொருள் இன்பங்களின் பற்றினை விட்டே அடைதற்குரியது வீடாகலின் 'தலை ஆகத் துறத்தல்' என்றதற்கு 'தமக்கு நாற்பயன்களுட் சிறந்ததாகிய வீடுண்டாகும்படி உலகப்பற்றினைவிட்டு நீங்குதல்' என்று பொருள் கூறப்பட்டது. நெடியார்-முற்றெச்சம்; நீட்டியாதவராய் என்பது பொருள். (ங)

4. எவது மாறு விளங்கிளை முன்னினிதே
நாளுநவை போகான் கற்றன் மிகவினிதே
யேருடையான் வேளாண்மை தானினி தாங்கினிதே
தேரிற்கோ ணட்புத் திசைக்கு.

(ப-ரை) எவியது-எவியவேலையை, மாறு-மறுக்காத (மறுக்காமல் செய்கின்ற), இளங்கிளை - பிள்ளை, முன் இனிது-மிகவும்

இனியவனுவான்; நவை குற்றமானவழியில், போகான்-செல்லாதவனுய், நாளும் - ஒவ்வொருநாளும், கற்றல் - (கற்கவேண்டுவனவாகிய நூற்களைக்) கற்றல், மிக இனிது - மிகவும் இனிதாகும்; ஏர் உடையான்-(சொந்தமானதாக) ஏரை உடையவனது, வேளாண்மை-வேளாண்மையானது, இனிது - இனிதாகும்; ஆங்கு - அவற்றைப் போல, தேரின்-ஆராயுமிடத்து, திசைக்கு-(தான்செல்லுந்) திசையில், நட்பு கோள் - (அங்குள்ளாரை) நட்பினராகக் கொள்ளுதல், இனிது-இனிதாகும்.

(க - ரை) எவின வேலையை மறக்காமற் செய்யும் பிள்ளைகளும், எப்பொழுதும் தீயவழியிற் செல்லாமல் கற்பன கற்றலும், ஏர் உடையவன் பயிர்செய்தலும், ஒருவன் தான் செல்லுமிடங்களில் எல்லாம் நட்பினரை உடையவனு யிருத்தலும் இனியவாம் என்பது.

(வி - ரை) 'எவது' என்பது ஒன்றன் படர்க்கைத் தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர். எவுவது என்பது தன் பகுதியாகிய எவு என்பதின் ஈற்று வகர வுகரங் கடைக்குறையாய் எவது என்றாயிற்று; இதில் உள்ள எதிர்கால வகரவொற் றிடைநிலை ஈண்டு முக்காலத்திற்கும் பொதுவாந் தன்மையை யுணர்த்தியது. மாருத என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் ஈறுகெட்டு மாரு என நின்றது. இளங்கிளை என்பது ஈண்டு இளமையாகிய சுற்றத்தினை யுடையான் என்ருய்ப் பிள்ளையை யுணர்த்தியது; இது பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகைப்பெயர். போகான் - முற்றெச்சம். திசைக்கு - எழனுருபில் நான்கனுருபு மயங்கியது. நட்பு - பண்பாகு பெயராய் நட்பினரை யுணர்த்தியது. நவை - குற்றம்; அது பண்பாகுபெயராய்க் குற்றமான வழியை யுணர்த்தியது. (ச)

5. யானை யுடைய படைகாண்டன் மிகவினிதே
ஊனைத் தின் றூனைப் பெருக்காமை முன்னினிதே
கான்யாற் றடைகரை யூரினி தாங்கினிதே
மான முடையார் மதிப்பு.

(ப - ரை) யானை உடைய - யானைகளை உடைய, படை - சேனையை, காண்டல்-பார்த்தல், மிக இனிது-மிகவும் இனிதாகும்; ஊனைத் தின்று-(பிறிதோர் உயிரின்) தசையைத் தின்று, ஊனை - (தன்) உடம்பை, பெருக்காமை-வளர்க்காமை, முன் இனிது-மிகவும் இனிதாகும்; கான்யாற்று - காட்டாற்றினது, கரை அடை - கரையைச் சார்ந்த ஊர் இனிது - ஊர் இனிதாகும்; ஆங்கு - அவற்றைப் போல, மானம் உடையார் - பெருந்தன்மையை உடையவர்களது, மதிப்பு - நன்குமதிப்பானது, இனிது - இனிதாகும்.

(க - ரை) யானையை உடைய சேனையைப் பார்த்தலும், மாமிசத்தைத் தின்று மாமிசத்தினாலாகிய தேகத்தை வளர்க்காமையும், காட்டாற்றின் கரையைச் சார்ந்த ஊரும், மேலோர்களால் மதிக்கப் படுதலும் இனியவாம் என்பது.

(வி - ரை.) கான்யாறு - காட்டினின்று வரும் ஆறு. முற்காலத்தார் யானைப்படை, குதிரைப்படை, தேர்ப்படை, காலாட்படை என நால்வகைப் படைகளை வைத்திருந்தனர். அவற்றுள் யானைப் படை சிறந்ததென்ப. ஆதலின், 'யானையுடைய படைகாண்டல் இனிது' என்றார். அடைகரை என்பதைக் கரை அடை என இயைக்க. 'மானமுடையார் மதிப்பு இனிது' என்பதற்குப் 'பெருந்தன்மையை யுடையவர்களால் ஒருவன் நன்கு மதிக்கப்படுதல் நல்லது' என்பது கருத்து. ஊன் என்னுஞ் சொற்கள் இரண்டனுள் பின்னுள்ளது கருவியாகுபெயராய் உடம்பை யுணர்த்திற்று. தன்னூன் பெருக்கற்குத் தான் பிறிதூன் உண்பான் அருளாளுதலிலன் ஆதலானும்,

"கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை கைகூப்பி
எல்லா வுயிருந் தொழும்.''

ஆதலானும், 'ஊனைத்தின் றூனைப் பெருக்காமை இனிது' என்றார். ஆற்றின் கரையிலுள்ள ஊர்: நீர் நிலவளம்பொருந்தித் தன்கண் வசிப்

பார்க்குப் பலவகையானுஞ் சுகத்தை விளக்குமாதலால் 'கான்யாற் றடைகரை ஊர் இனிது' என்றார். (ரு)

6. கொல்லாமை முன்னினிது கோல்கோடி மாராயன்
செய்யாமை முன்னினிது செங்கோல னாகுத
லெய்துந் திறத்தா லினிதென்ப யார்மாட்டும்
பொல்லாங் குரையாமை நன்கு.

(ப - ரை) கொல்லாமை - (ஒருயிரையுங்) கொல்லாதிருத்தல், முன் இனிது - மிகவும் இனிதாகும்; மா - மேன்மையினையுடைய, ராயன் - அரசன், கோல் - ஆளுகையை, கோடிச்செய்யாமை - முறை தவறிச் செய்யாதிருத்தல், முன் இனிது - மிகவும் நல்லது; எய்தும் திறத்தால் - (குடிகளுக்கு நன்மை) உண்டாகும் வகையினால், செங் கோலன் ஆகுதல் - செம்மையாகிய ஆளுகையை உடையவனா யிருத் தல், நன்கு இனிது - மிகவும் இனிதாகும்; யார்மாட்டும் - எவரிடத் தும், பொல்லாங்கு - (பிறர்மீது) தீமைகளை, உரையாமை - சொல் லாதிருத்தல், நன்கு இனிது - மிகவும் இனிதாகும், என்ப - என்று அறிவுடையோர் சொல்லுவர்.

(க - ரை) ஒருயிரையுங் கொல்லாமையும், அரசன் முறைதவ றான காரியத்தைச் செய்யாதிருத்தலும், (அவன்) நீதியான ஆளு கையை உடையவனா யிருத்தலும், யார்மீதும் தீமைகளைச் சொல் லாமையும் இனியவாம் என்பது.

(வி - ரை) கோல்: பிராணிகளை ஆளுதற்குரியதாதலின் அது காரண ஆகுபெயராய் ஆளுகையை உணர்த்தி நிற்கும்; முறை திறம் பாத ஆளுகையைச் செங்கோல் என்றும், முறை திறம்பிய ஆளுகை யைக் கொடுங்கோல் என்றுங் கூறுவர்; ஆதலின் 'கோல்கோடிச் செய்யாமை' என்றதற்கு 'ஆளுகையை முறைதவறிச் செய்யாதிருத் தல்' என்று பொருள் கூறப்பட்டது. கோடுதல்-வ[illegible]தல்; அஃது

ஈண்டு முறையினின்று மாறுதலை உணர்த்தி நின்றது; ஆதலின் 'கோடி' என்பதற்கு 'முறைதவறி' என்று பொருள் கூறப்பட்டது. மா-உரிச்சொல். ராஜன் என்னும் வடசொல் ராயன் எனத் திரிந்து நின்றது.

"செங்கோல னாகுதல்,
எய்துந் திறத்தால் இனிதென்ப யார்மாட்டும்,
பொல்லாங் குரையாமை நன்கு."

என்றதிலுள்ள நன்கு என்பதனை இனிது என்பதனோடு கூட்டி 'எய்துந் திறத்தால் செங்கோலனாகுதல் நன்கு இனிது' எனவும், 'யார்மாட்டும் பொல்லாங்குரையாமை நன்கு இனிது' எனவும் இயைத்துப் பொருள் கொள்க. இவ்வாறன்றிச் செங்கோலனாகுதல் என்றதனோடு இரண்டாம் அடியிலுள்ள முன்னினிது என்பதைக் கூட்டிச் 'செங்கோலனாகுதல் முன்னினிது' எனவும், 'எய்துந் திறத்தால் யார் மாட்டும் பொல்லாங் குரையாமை நன்கு இனிது' எனவும் இயைத்துப் பொருள் கூறுதலுமுண்டு. (சு)

7. ஆற்றுந் துணையா லறஞ்செய்கை முன்னினிதே
பாற்பட்டார் கூறும் பயமொழி மாண்பினிதே
வாய்ப்புடைய ராகி வலவைக ளல்லாரைக்
காப்படையக் கோட லினிது.

(ப-ரை) ஆற்றும் துணையால் - (ஒருவன் தன்னால்) கூடிய அளவினால், அறம்-தருமத்தை, செய்கை-செய்தல், முன் இனிது-மிகவும் இனிதாகும்; பால்பட்டார்-(நன்னெறி தீநெறி என்னும் இருபகுதிகளுள், நன்னெறியாகிய) பகுதியிற் பொருந்தியவர்கள், கூறும்-சொல்லுகின்ற, பயம் - நற்பயனைத் தரும், மொழி - சொற்களினுடைய, மாண்பு - மாட்சிமை, இனிது - இனிதாகும்; வாய்ப்பு உடையராகி-(நற்குணங்கள் பலவும்) பொருந்தியவர்களாகி, வலவைகள் அல்லாரை-

(நாணவேண்டுவனவற்றில்) நாணுங் குணமுடையவர்களாயிருப்பவர்களை, காப்பு அடைய - (ஒருவன் தனக்குக்) காவலாகப் பொருந்தும்படி, கோடல் - கொள்ளுதல், இனிது - இனிதாகும்.

(க - ரை) தம்மாற் கூடியவரையில் தருமஞ் செய்தலும், நன்னெறியிலே நிற்பவர்களது மாண்பான சொல்லும், ஆண்மை உடையவர்களைக் காவலாகக் கொள்ளுதலும் இனியவாம் என்பது.

(வி - ரை) ஒருவன் தன் வருவாயின் அளவிற்கு மிஞ்சித் தருமஞ் செய்வானாயின் தானுந் துன்புற்றுப் பிறகு தருமஞ் செய்தற்கும் இயலாதவனாய் விடுவான்; ஆதலால், 'ஆற்றுந் துணையா லறஞ்செய்கை முன்னினிது' என்றார்.

"ஆன முதலி லதிகஞ் செலவானான்
மான மழிந்து மதிகெட்டுப்—போனதிசை
எல்லார்க்குங் கள்ளனா யேழ்பிறப்புந் தீயனாய்
நல்லார்க்கும் பொல்லனா நாடு"

எனவும்,

"வளவ னாயினு மளவறிந் தழித்துண்"

எனவும்,

"கையொத் திருந்தா லைய மிட்டுண்" எனவும்

வருவனவற்றையும் ஈண்டுக் கவனிக்க.

ஆற்றுந்துணை-கூடிய அளவு. பால்-பகுதி; மாந்தர்களின் ஒழுக்க நெறி நன்னெறி தீநெறி என்னும் இரண்டு பகுதியின் அடங்குவதாகும்; அவற்றுள் ஈண்டுப் பால் என்றது நன்னெறியாகிய பகுதியை என்க; இது, இடநோக்கிக்கொண்ட பொருள் என்க. பாற்பட்டார் கூறுமொழி என்னுது பயமொழி என்று அடைகொடுத்துக் கூறியது அத்தகையோர் கூறுமொழிகள் யாவும் நற்பயன் தருவனவாகவே இருக்கும் என்பதை விளக்குதற்காக என்றறிக. தீநெறிப்பட்ட

வர்கள், சொல்லினும் வியப்பு, சாதுரியம் முதலிய மாண்புகள் இருப்பினும் அவர் கூறு மொழிகள் நன்மை செய்வனவல்லவாதலால், அம் மொழிகளின் மாண்புகள் இனியவாகா; நன்னெறிப்பட்டார் கூறுமொழி மாண்பே இனிதாம் என்பார் 'பாற்பட்டார் கூறும் பய மொழி மாண்பு இனிது' என்றார். பயம் என்றது ஈண்டு நற்பயனை என்க; இது, குணவான் என்றால் நற்குணமுடையான் என்று கொள்வது போன்றது.

வலவைகள்-நாணிலிகள்; வலவைகள் அல்லார்-நாணிலிகள் அல்லாதவர்கள் (நாணமுடையவர்கள்). கோடல்-தொழிற்பெயர்; இதில் கொள் - பகுதி, இது கோள் என்றானது விகாரம், தல் - விகுதி, பகுதியினீற்று ளகரவொற்று கெட்டதும், விகுதியின் தகரம் டகரம் ஆனதுஞ் சந்தி. (எ)

8. அந்தண ரோத்துடைமை யாற்ற மிகவினிதே
பந்த முடையான் படையாண்மை முன்னினிதே
தந்தையே யாயினுந் தானடங்கா னாகுமேற்
கொண்டடையா னாத லினிது.

(ப - ரை) அந்தணர் - பிராமணர், ஒத்து உடைமை - வேதத்தை (ஓதுதல்) உடையவர்களாயிருத்தல், ஆற்ற மிக இனிது-நிரம்ப இனிதாகும்; பந்தம் - சுற்றத்தினரை, உடையான் - உடையவனது, படை ஆண்மை-படையை (எடுத்து) ஆளுந்தன்மை, முன் இனிது-மிகவும் இனிதாகும்; தந்தையே ஆயினும் - (தன்) தந்தையே ஆனாலும், தான் - அவன், அடங்கான் ஆகுமேல் - அடங்காதவனானால் கொண்டு-(அவனை) உடன்கொண்டு, அடையான் ஆதல்-(ஓரிடத்தை) அடையாதவன் ஆகுதல், இனிது - இனிதாகும்.

(க - ரை) பிராமணர்கள் வேதத்தைக் கற்றிருத்தலும், சுற்றத்தவர்களை உடையவன் போரில் ஆயுதங்களை எடுத்து ஆளும் வீரத்

தன்மையும், அடக்கமில்லாதவனைச் சேராதிருத்தலும் இனியவாம். என்பது.

(வி - ரை) அந்தணர் - அழகாகிய குளிர்ந்த கருணையையுடையவர்; இஃது இப்பொருளுடையதாதலை,

"அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்."

என்றதனாலறிக.

இது காரண இடுகுறிப்பெயராய் ஒரு வகுப்பினரை உணர்த்தியது. ஓது என்னு முதல்நிலை ஓத்து எனத் திரிந்து ஓதுதல் என்னும் பொருளதாயிற்று; இது முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; இஃது தொழிலாகுபெயராய் முன்னே எட்டில் எழுதாமல் ஒருவர் சொல்ல ஒருவர் கேட்டு ஓதிவந்த வேதத்தை யுணர்த்திற்று. பந்தம்-தொடர்பு; அது தொழிலாகுபெயராய்ச் சுற்றத்தவரை உணர்த்திற்று. சுற்றம் - சூழ்ந்திருத்தல்; அதனை யுடையவர் சுற்றத்தார்.

"சுற்றத்திற் கழகு சூழ விருத்தல்."

என்றதனை ஈண்டுக் கவனிக்க. படை - என்பதில் படு - பகுதி, உகரங் கெட்டது சந்தி, ஐ - கருவிப்பொருள் விகுதி; பகைவரை அழித்தற்குக் கருவியாயிருப்பது என்பது பொருள். தந்தையே என் பதிலுள்ள ஏகாரம் ஆயினும் என்பதிலுள்ள உம்மையின் உயர்வுசிறப் புப் பொருளை ஒருவாறு தானுந் தழுவி நிற்கின்றது; அதனை அசை எனினுமாம். எல் என்பது எனின் என்பதன் மரூஉ. (அ)

பஃறொடை வெண்பா

9. ஊருங் கலிமா வுரனுடைமை முன்னினிதே
தாரணி மன்னர் தமக்குற்ற போர்க்களத்துக் [தே
கார்வரைபோல் யானைக் கதங்காண்டன் முன்னினி

யார்வ முடையவ ராற்றவு நல்லவை
பேதுறுர் கேட்ட லினிது.

(ப - ரை.) ஊரும் - (தாம் ஏறிச்) செலுத்துகின்ற, கலிமா - மிக்க குதிரைகள், உரன் உடைமை - வன்மையை உடையனவா யிருத்தல், முன் இனிது-மிகவும் இனிதாகும்; தார் அணி-(வெற்றி) மாலையைச் சூடும், மன்னர்-அரசர்கள், தமக்கு உற்ற-தமக்கு நேர்ந்த, போர்க்களத்து - செருக்களத்தில், கார் - கருமையாகிய, வரைபோல்-மலையைப்போலத் தோன்றும், யானை - யானைகளினுடைய, கதம் - கோபத்தை, காண்டல் - பார்த்தல், முன் இனிது - மிகவும் இனி தாகும்; ஆர்வம் உடையவர்-(எல்லா உயிர்களிடத்தினும்) அன்புடை யவர்கள், பேது உறுர் - மயக்கம் அடையாதவர்களாய், ஆற்றவும் - மிகவும், நல்லவை கேட்டல்-நல்ல கேள்விகளைக் கேட்டல், இனிது-இனிதாகும்.

(க-ரை) தாம் ஏறிச் செலுத்தும் குதிரை வன்மை உடையதா யிருத்தலும், அரசர்கள் போர்க்களத்திலே யானைகளின் கோபத்தைக் காணுதலும், உயிர்களினிடத்திலே அன்புடையவர்கள் எப்பொழு தும் நல்ல கேள்விகளைக் கேட்டலும் இனியவாம்.

(வி - ரை) ஊர்தல் - செலுத்தல், ஏறுதல். 'உரம்' என்பது மகரத்துக்கு னகரம் போலியாய் 'உரன்' என்றாயிற்று. உயிர்களிடத் தில் அன்புடையவர்கள் மிகவும் நல்ல கேள்விகளைக் கேட்பாராயின் அவர்கள் அன்பு மேன்மேலும் வளரப்பெற்று உயிர்களுக்குப் பல நன்மைகளைப் புரிவார்க ளாதலின், 'ஆர்வ முடையவர் ஆற்றவும் நல் லவை, கேட்டல் இனிது' என்றும், அவர்கள் தீயவர்களின் மொழிக ளைக் கேட்டு மனமயங்காதிருத்தல் வேண்டுமென்பார் 'பேதுறுர்'என் றுங் கூறினர். பேது - மயக்கம்; உறுர் - முற்றெச்சம், உறுவதாய் என்பதுபொருள்; அன்றிப் 'பேதுறுர்' என்பதை ஒரு சொல்லாகக்

கொண்டு 'மயங்காதவராய்' என்றுரைத்தலுமாம்; இதிற் பேதுறு பகுதி. (௯)

10. தங்க ணமர்வுடையார் தாம்வாழ்தன் முன்னினிதே
யங்கண் விசும்பி னகனிலாக் காண்பினிதே
பங்கமில் செய்கைய ராகிப் பரிந்தியார்க்கு
மன்புடைய ராத லினிது.

(ப - ரை) தம்கண்-தம்மிடத்தில், அமர்வு உடையார் - விருப்பம் உடையவர்கள், வாழ்தல் - (செல்வமுடையவர்களாய்) வாழ்வது, முன் இனிது-மிகவும் இனிதாகும்; அம் கண்-அழகிய இடத்தையுடைய, விசும்பின்-ஆகாயத்தின்கண், அகல் - (ஒளி) பரந்த, நிலா-சந்திரனை, காண்பு-காணுதல், இனிது - இனிதாகும்; பங்கம் இல்-கெடுதலில்லாத, செய்கையர் ஆகி-செய்கையை உடையவர்களாகி, யார்க்கும்-யாவரிடத்தும், பரிந்து-இரங்கி, அன்பு உடையர் ஆதல்-அன்புடையவர்களாயிருத்தல், இனிது-இனிதாகும்.

(க-ரை) கலைநிரம்பிய சந்திரனைக் காணுதலும், தம்மிடத்திலே அன்புடையவர்கள் சுகமாய் வாழ்தலும், தாம் குற்றமில்லாத செய்கைகளை உடையவர்களாகி எல்லா உயிர்களிடத்திலும் அன்பும் அருளும் உடையவர்களாய் இருத்தலும் இனியவாம்.

(வி-ரை) அமர்வு-விருப்பம்; சேர்தல் என்றுரைத்தலுமாம். தாம்-அசை. தங்கண் என்பதில் கண் ஏழனுருபு. அங்கண் என்பதில் கண் இடப்பெயர். விசும்பின் என்பதில் இன்-சாரியை; ஏழனுருபு தொக்கு நின்றது. அகல்நிலா-வினைத்தொகை. நிலா-சந்திரிகை; அது பண்பாகுபெயராய்ச் சந்திரனை யுணர்த்தியது. பரிதல்-இரங்குதல். யார்க்கும் என்பதில் உள்ள நான்கன் உருபு ஏழனுருபில் வந்து மயங்கியது. உம்மை முற்றுப்பொருளது. (௧0)

11. கடமுண்டு வாழாமை காண்ட லினிதே
நிறைமாண்பில் பெண்டிரை நீக்க லினிதே
மனமாண்பி லாதாரை யஞ்சி யகற
லெனைமாண்பு தானினிது நன்கு.

(ப - ரை) கடம் - கடனாக வாங்கிய பொருளால், உண்டு வாழாமை-உண்டுவாழா திருத்தலை, காண்டல்-பார்த்தல், இனிது-இனிதாகும்; நிறை-கற்பாகிய, மாண்பு இல்-மாட்சிமையாகிய குணம் இல்லாத, பெண்டிரை - மனைவியரை, நீக்கல்-விலக்கிவிடுதல், இனிது-இனிதாகும்; மனம்-மனத்தின்கண், மாண்பு இலாதாரை - மேன்மையாகிய குணங்கள் இல்லாதவர்களை, அஞ்சி அகல்தல் - அஞ்சி நீங்குதல், எனை மாண்பு-(மற்றெல்லாவகையாகிய) மாட்சியினும், நன்கு இனிது-மிகவும் இனிதாகும்.

(க-ரை) ஒருவன் கடன்படாமல் வாழ்தலைக் காணுதலும், நற்குணமில்லாத மனைவியை நீக்கிவிடுதலும், நற்குணமில்லாதாரை விட்டு நீங்குதலும் இனியவாம்.

(வி - ரை) தான் - அசை. கடம்-கடன்; அது காரணவாகு பெயராய்க் கடனால் வரும் பொருளை யுணர்த்தியது. 'கடம் உண்டு வாழாமை' என்பது 'கடனால் வரும் பொருளால் உண்டு வாழாமை' என்றாதலின் மூன்றன்தொகை; இதில் மூன்றனுருபு வாழாமை என்றதைக் கொண்டு முடிந்தது. உண்டு-இடைப்பிறவரல்; அன்றிக் கடனால் வரும் பொருளை உண்டு என இரண்டன் தொகையாகக் கூறுதலுமாம். கடனால் வரும் பொருளை உண்ணுதலாவது அப் பொருளால் வேண்டுவன வாங்கி உண்ணுதல். நிறை-கற்பு. அகறல்-தொழிற்பெயர்; அகல்-பகுதி, தல்-விகுதி; பகுதி ஈற்று லகரவொற்றுக் கெட்டதும், தகரம் றகரமானதுஞ் சந்தி. (கக)

12. அதர்சென்று வாழாமை யாற்ற வினிதே
குதர்சென்று கொள்ளாத கூர்மை யினிதே

யுயிர்சென்று தான்படினு முண்ணார்கைத் துண்ணாப்
பெருமைபோற் பீடுடைய தில்.

(ப - ரை) அதர்சென்று-வழியிற் சென்று பறித்து, வாழாமை-வாழாதிருத்தல், ஆற்ற-மிகவும், இனிது-இனிதாகும்; குதர் சென்று-தப்புவழியிற் சென்று, கொள்ளாத-(ஒருநூற்குப் பொருள்) கொள்ளாமலிருக்கும், கூர்மை - (புத்தியினது) நுட்பம், இனிது - இனிதாகும்; உயிர் சென்று படினும் - (பசியால்) உயிர் நீங்கி (உடம்பு) அழிவதாய் இருந்தாலும், உண்ணார் - உண்ணத்தகாதவர்களுடைய, கைத்து - கையின்கண் உணவை, உண்ணா - உண்ணாத, பெருமை போல் - மேன்மையைப்போல், பீடு உடையது-மேன்மையை யுடையது, இல் - (வேறொன்றும்) இல்லை.

(க - ரை) வழியிலிருந்து பிறர்பொருளைப் பறித்து வாழாமையும், ஒருநூலுக்கு முறை தவறாமல் பொருள் கொள்ளும் நுண்ணறிவுடையவர்களா யிருத்தலும், உயிர்போவதா யிருப்பினும் உண்ணத்தகாதவர்கள் கையிலே உண்ணாமையும் இனியவாம்.

(வி - ரை) அதர்சென்று என்கிற இடத்திற் 'பறித்து' என்னுஞ்சொல் இசையெச்சமாக வருவிக்கப்பட்டது. அதர்-வழி. குதர்-தப்புவழி. தான்-அசை. படினும் என்பதற்கு உடம்பு என்னும் எழுவாய் வருவித் துரைக்கப்பட்டது. (கஉ)

13\. குழவி பிணியின்றி வாழ்த லினிதே
கழறு மவையஞ்சான் கல்வி யினிதே
மயரிக ளல்லராய் மாண்புடையார்ச் சேருந்
திருவுந் தீர்வின்றே லினிது.

(ப - ரை) குழவி - குழந்தைகள், பிணி இன்றி - நோய் இல்லாமல், வாழ்தல் - வாழ்வது, இனிது - இனிதாகும்; கழறும் - (தான் யாதேனும் ஒரு விஷயத்தைச்) சொல்லுகின்ற, அவை - சபைக்கு,

அஞ்சான் - அஞ்சாமற் சொல்கின்றவனது, கல்வி - கல்வியானது, இனிது - இனிதாகும்; மயரிகள் அல்லராய் - மயக்கமய முடைய வர்கள் அல்லாதவர்களாய், மாண்பு உடையார் - மாட்சியாகிய குண முடையவர்களைச் சேர்ந்திருக்கின்ற, திருஉம் - செல்வமும், தீர்வு இன்றேல் - நீங்காமல் இருக்கப்பெற்றால், இனிது - இனிதாகும்.

(க - ரை) குழந்தை நோயின்றி வாழ்தலும், சபைக்கு அஞ்சா தவனது கல்வியும், பெரியோரைச் சேர்ந்து நீங்காதிருத்தலும் இனியவாம்.

(வி - ரை) குழவி - ஆண் பெண் என்னும் இருபால் மக்களுக் கும் பொதுப்பெயர். தொல்காப்பியம்-பொருளதிகாரம்-மரபியலில்,

"குழவியு மகவு மாயிரண் டல்லவை
கிழவ வல்ல மக்கட் கண்ணே."

என வரும் (22-ம்) சூத்திரத்தின் விசேட உரையில் "ஆணிளமை யும் பெண்ணிளமையும் என இரண்டாகலின் அவற்றை 'அவை' எனப் பன்மை கூறுன்" என்று கூறினார் பேராசிரியர். மயரிகள் அல்லராதல் - மயக்க மில்லாதவர்களாதல்; மயரிகளல்லராய்ச்சேரும் என இயைக்க; அன்றி அதனை மாண்புடையார் என்றதனோடு கூட்டி யுரைத்தலுமாம். இன்று எனின் என்பது இன்றேல் என மருவியது. திருவும் என்பதன் உம்மை இறந்தது தழுவிய எச்சப்பொருளோடு கூடிய எச்சப்பொருளது. (கங)

14. மான மழிந்தபின் வாழாமை முன்னினிதே
தான மழியாமை தானடங்கி வாழ்வினிதே
யூன மொன்றின்றி யுயர்ந்த பொருளுடைமை
மானிடவர்க் கெல்லா மினிது.

(ப-ரை) மானம் அழிந்தபின்-மானங்கெட்டபிறகு, வாழாமை- உயிர்) வாழாதிருத்தல், முன் இனிது-மிகவும் இனிதாகும்; தானம்-

(தன்) இருப்பிடம், அழியாமை-அழியாதவகை, தான் அடங்கி-தான் அடக்க முடையவனாய், வாழ்வு - வாழ்தல், இனிது - இனிதாகும்; ஊனம் - குற்றம், ஒன்று இன்றி - சிறிதும் இல்லாமல், உயர்ந்த - மிக்க, பொருள் உடைமை - செல்வத்தை உடையவர்களா யிருத்தல், மானிடவர்க்கு எல்லாம் - எல்லா மனிதர்களுக்கும், இனிது - இனிதாகும்.

(க - ரை) மானங் கெட்டபின் வாழாமையும், தன்னிலை கெடாமல் வாழ்தலும், குற்றமில்லாத வழியிலே வந்த பொருளை உடையவர்களாய் இருத்தலும் இனியவாம்.

(வி - ரை) தானம் - நிலைமை என்று பொருள் கூறுதலுமாம். தீமையான வகையில் அல்லாமல் நல்ல வழியிலே தேடவேண்டுமென்பார் 'ஊனமொன்றின்றி' என்றார். நல்ல வழியிலும் மிக்க பொருளை ஈட்டுதலாம் என்பார் 'ஊனமொன்றின்றி உயர்ந்தபொருள்' என்றார். (கச)

15. குழவி தளர்நடையைக் காண்ட லினிதே
அவர்மழலை கேட்ட லமிழ்தி னினிதே
வினையுடையான் வந்தடைந்து வெய்துறும்போழ்து
மனனஞ்சா னாக லினிது.

(ப - ரை.) குழவி-குழந்தைகளினுடைய, தளர் நடையை-துவளும் நடையை, காண்டல் - பார்த்தல், இனிது - இனிதாகும்; அவர்-அம் மக்களுடைய, மழலை கேட்டல்-குதலைச் சொற்களைக் கேட்டல், அமிழ்தின் - அமுதம்போல, இனிது - இனிதாகும்; வினை உடையான் - (முன்செய்த) தீவினைக்குச் சொந்தமானவன், வந்து அடைந்து - (அது தன்னை) வந்து சார்ந்து, வெய்து உறும்போழ்து - அதனால் அதன் பயனாகிய) துன்பத்தைத் தான் அநுபவிக்கும், பொழுது மனன் அஞ்சான் ஆகல்-மனத்தில் அச்சங் கொள்ளாதவனா யிருத்தல், இனிது - இனிதாகும்.

(க - து) குழந்தைகளின் தளர் நடையைக் காணுதலும், அவர்களின் மழலைச் சொற்களைக் கேட்டலும், துன்பம்வந்த காலத்திலே மனந்தளரா திருத்தலும் இனியவாம்.

(வி - ரை) மழலை - நிரம்புதலில்லாத மென்சொற்கள். அமிழ்தின் என்றதில் இன் ஒப்புப்பொருளதாகிய ஐந்தனுருபு; அமுதத்தினும் இனிது என்று பொருள் கூறினால் இன் உறழ்வுப் பொருளதாம். 'மனனஞ்சாளுதல்' ஆவது 'மன உறுதி யுடையவனயிருத்தல்'. துன்பமுற்ற காலத்து மனந்தளராதவனிடத்துற்ற துன்பமே துன்பத்தை அடையுமாதலின் 'வெய்துறும் போழ்து, மனனஞ்சா ளுக லினிது' என்றார்.

"அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
இடுக்க ணிடுக்கட் படும்."

என்றார் திருவள்ளுவதேவர். வெய்து - வெப்பமானது; அது துன்பம்; இதில் வெம்மை - பகுதி, இஃது "ஈறுபோதல்" என்றதனல் ஈற்று மை கெட்டு, "முன்னின்ற மெய்திரிதல்" என்றதனல் மகர ஒற்று யகர ஒற்றாகத் திரிந்து நின்றது; து - ஒன்றன்படர்க்கை விகுதி போழ்து - பொழுது என்பதன் மரூஉ. (கரு)

16. பிறன்மனை பின்னேக்காப் பீடினி தாற்ற
வறலுழக்கும் பைங்கூழ்க்கு வான்சோர் வினிதே
மறமன்னர் தங்கடையின் மாமலைபோல் யானை
மதமுழக்கங் கேட்ட லினிது.

(ப-ரை) பிறன்மனை-பிறனுடைய மனையாளை, பின் நோக்கா-பின் திரும்பிப்பார்க்காத, பீடு - பெருமை, ஆற்ற இனிது - மிகவும் இனிதாகும்; வறல் - நீரின்மையால், உழக்கும் - வருந்துகின்ற, பைங்கூழ்க்கு - பசிய பயிர்களுக்கு, வான் - மேகமானது, சோர்வு -

(மழையைச்) சொரிதல், இனிது - இனிதாகும்; மறம் மன்னர் - வீரத்தனையுடைய அரசர்கள், தம் - தம்முடைய, கடையில் - வாயிற் கடையில், மாமலைபோல் - (தோற்றத்தினால்) பெரிய மலைகளைப் போன்ற, யானை - யானைகள், மதம் - மதத்தினால், முழக்கம் - முழங்கும் முழக்கத்தை, கேட்டல்-இனிது - இனிதாகும்.

(க - ரை) பிறர் மனைவியை நோக்காமையும், நீரின்றி வாடிய பயிருக்கு மழை பெய்தலும், அரசர் முற்றத்தில் யானை முழங்குதலும் இனியவாம்.

(வி - ரை) வறல் - முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; இது விகுதி பெறின் வறலல், வறலுதல் என்றும்; வறலல் - நீர் வற்றிப் போதல்; இஃதீண்டு நீரின்மையை யுணர்த்தியது. பைங்கூழ் - பசுமையாகிய பயிர். வான்-இடவாகுபெயராய் மேகத்தையுணர்த்தியது.

17. கற்றார்முற் கல்வி யுரைத்தன் மிகவினிதே
மிக்காரைச் சேர்தன் மிகமாண முன்னினிதே
யெட்டுணை யானு மிரவாது தானீத
லெத்துணையு மாற்ற வினிது.

(ப - ரை) கற்றார்முன் - கற்றவர்களுக்கு முன்னே, கல்வி - (ஒருவன் தான் கற்ற) கல்வியை, உரைத்தல் - சொல்லி (அவர்கள்) ஏற்கச்செய்தல், மிக இனிது - மிகவும் இனிதாகும்; மிக்காரை - (கல்வி கேள்வி ஒழுக்கங்களாற்) சிறந்தவர்களை, சேர்தல் - சேர்ந்திருத்தல், மிக மாண-மிகவும் மாட்சிமைப்பட, முன் இனிது-மிகவும் இனிதாகும்; எள் துணையும் - எள்ளளவானாலும், இரவாது-(தான் பிறரிடம்) யாசிக்காமல், ஈதல் - (பிறர்க்குத் தன்னால் இயன்றவற்றைக்) கொடுத்தல், எத்துணையும் - எவ்வகையாலும், ஆற்ற இனிது- மிகவும் இனிதாகும்.

(க - ரை) கற்றார்முன் ஒருவன் தான் கற்ற நூற்பொருள்களைச் சொல்லுதலும், பெரியோரைச் சேர்ந்திருத்தலும், தான் பிறரிடம் இரவாது தன்னிடம் வந்திரப்பவர்க்கீதலும் இனியவாம்.

(வி - ரை) கல்வியின் திறத்தினை உண்மையி னுணர்ந்துவக்கும் ஆற்றல் கற்றாரிடத்தன்றிக் காணப்பெறாமையானும், கல்வியில்லார்முன் ஒருவன் தன்னைக் கற்றவனெனக் காட்டி அவர்களை வியப்பித்தல் கற்றவர்கள் கண்டு நகையாடுதற்கு இடமாம் ஆதலானும், "கற்றார்முற் கல்வி யுரைத்தன் மிகவினிது' என்றார். கல்வி கேள்வி ஒழுக்கங்களாற் சிறந்தோர் தம்மை அடைந்தார்க்குற்ற துன்பங்களைக் களைந்து மேலுந் துன்பம் வாராமற் காப்பாராதலின் 'மிக்காரைச் சேர்தன் மிகமாண முன்னினிது' என்றார். நுகரவேண்டுவனவின்றி நல்கூர்ந்தவழியும் பிறர்பாற்சென் றிரத்தலை உடம்படாத அமைதி, எல்லா உலகும் ஒருங்கியைந்தாலுங் கொள்ளாத பெருமையையுடைத்து ஆதலான் 'எட்டுணையானுமிரவாது' என்றார். வறியார்க்கு ஈதலும், இசைபட வாழ்தலுமன்றி மக்களுயிர்க்குப் பயன் பிறிதில்லையாகலான் 'ஈதல், எத்துணையுமாற்றஇனிது' என்றார். துணை-அளவு; 'எத்துணையும் ஈதல் ஆற்ற இனிது' என இயைத்து 'தன்னு வியன்றது எவ்வளவானாலுங் கொடுத்தல் மிகவும் இனிது' என்று பொருள் கூறுதலுமாம். (கஎ)

18. மன்றின் முதுமக்கள் வாழும் பதியினிதே
தந்திரத்தின் வாழும் தவசிகண் மாண்பினிதே
எஞ்சா விழுச்சீ ரிருமுது மக்களைக்
கண்டொழுதல் காலை யினிது.

(ப - ரை) மன்றில் - சபையின்கண், முதுமக்கள் - (அறிவிற் சிறந்த) பெரியோர்கள், வாழும் - வாழ்கின்ற, பதி - ஊர், இனிது - இனிதாகும்; தந்திரத்தின் - (தத்தம்) நூற்களிற் சொல்லப்பட்ட

வழியினால், வாழும்-வாழ்கின்ற, தவசிகள்-தவசிகளுடைய, மாண்பு-மாட்சிமை, இனிது - இனிதாகும்; எஞ்சா - குறையாத, விழுச்சீர் - மேன்மையாகிய சிறப்பினையுடைய, இருமுதுமக்களை - இரண்டு முதுமக்களாகிய தாய்தந்தையர்களை, காலை - காலையில், கண்-(மனமாகிய) இடத்தில் (அமைத்துத்), தொழுதல்-வணங்குதல், இனிது-இனிதாகும்.

(க - ரை) சபையில் பெரியோர்கள் கூடி வாழும் பதியும், நூலின் வழியில் வாழுந் தவசிகளின் மேன்மையும், பெற்றோரைக் காலைப்பொழுதில் வணங்குதலும் இனியவாம்.

(வி - ரை) தந்திரம் - நூல்; அது காரணவாகுபெயராய் நூலிற் சொல்லப்பட்ட நெறியை யுணர்த்தியது. முதுமக்கள் - முதுமையாகிய மக்கள்; இஃதீண்டுத் தாய்தந்தையரை யுணர்த்தியது. கண் என்பதைக் காலை என்பதனோடு கூட்டிக் 'காலைக்கண் தாய் தந்தையரைத் தொழுதல்' என்று பொருள் கூறுதலு முண்டு. அன்றிக் காலை - காலையில், கண் - கண்ணினால் தரிசித்து, தொழுது - வணங்குதல் என்றலுமாம். தவசி - தவஞ்செய்வோன்; கள் விகுதி சேர்ந்து அதனைப் பலர்பாலாக்கிற்று. (கஅ)

19. நட்டார் புறங்கூறான் வாழ்த னனியினிதே
பட்டாங்கு பேணிப் பணிந்தொழுக னின்னினிதே
முட்டில் பெரும்பொரு ளாக்கியக்கான் மற்றது
தக்குழி யீதலே நன்று.

(ப - ரை) நட்டார் - (தன்னிடம்) நட்புக் கொண்டவர்களை, புறங்கூறான் - பழிகூறாதவனாய், வாழ்தல் - வாழ்வது, நனி இனிது-மிகவும் இனிதாகும்; பட்டாங்கு - உண்மையாகிய வழியை, பேணி-விரும்பி, பணிந்து - வணக்கமுடையவனாய், ஒழுகல் - நடத்தல், முன் இனிது-மிகவும் இனிதாகும்; முட்டு இல்-குறைதல் இல்லாத,

பெரும் பொருள்-மிக்க பொருளை, ஆக்கியக்கால் - தேடினால், அது-அப்பொருளை, தக்கஉழி - (கொடுக்கத்) தகுந்த இடத்தில், ஈதல் - கொடுத்தல், இனிது - இனிதாகும்.

(க - ரை) நண்பினர்மீது புறங்கூறாமையும், உண்மைநூற் பொருள்களை விரும்பிக் கற்று வணக்கமுடையவனாய் நடத்தலும், பெருஞ்செல்வ முண்டானபோது தகுந்தவர்களுக்கு ஈதலும் இனியவாம்.

(வி - ரை) நட்டார் - வினையாலணையும் பெயர். புறங்கூறல் - பழிகூறல். பட்டாங்கு - உண்மை; அஃது இலக்கணையால் உண்மை நெறியை யுணர்த்தியது. மற்று - அசை. தக்க உழி என்னுந் தொடர் நிலைமொழியின் ஈறு தொகுத்தலாய்த் தக்குழி என்றாயிற்று. தக்க உழி என்பது தகுந்த இடம்போன்றவர்களை உவமையாகுபெயராய் உணர்த்தியது; அவர்கள் கல்வி கேள்வி ஒழுக்கங்களாற் சிறந்தவர்களும் ஏழைகளும் ஆவர். கபடவேடம் பூண்டு திரிவோரும் சோம்பலால் முயற்சியின்றி இருப்பவர்களுமாகிய இவர்களுக்குக் கொடுத்தலாகாது என்பது கருத்து. (கக)

20. சலவரைச் சாரா விடுத லினிதே
புலவர்தம் வாய்மொழி போற்ற லினிதே
மலர்தலை ஞாலத்து மன்னுயிர்க் கெல்லாந்
தகுதியால் வாழ்த லினிது.

(ப - ரை) சலவரை - வஞ்சகரை, சாரா - கூடாமல், விடுதல்-விட்டு நீங்குதல், இனிது-இனிதாகும்; புலவர்தம்-புலவர்களுடைய, வாய்மொழி - வாய்மொழிகளை, போற்றல் - காத்துக்கொள்ளுதல், இனிது - இனிதாகும்; மலர்தலை - பரந்த இடத்தையுடைய, ஞாலத்து - பூமியில், மன் - பொருந்திய, உயிர்க்கு எல்லாம் - எல்லா மக்களுயிர்க்கும், தகுதியால்-தகுதியாகிய வழியினால், வாழ்தல்-வாழ்வது, இனிது - இனிதாகும்.

(க - ரை) வஞ்சகரைச் சேராமல் நீங்குதலும், அறிவுடையார் சொல்லை விரும்பிக்கொண்டு அதன்படி நடத்தலும், ஒவ்வொருவரும் தத்தம் நிலைமைக் கேற்றபடி வாழ்தலும் இனியவாம்.

(வி-ரை) சலவர் - வஞ்சகர். சாராமல் என்னும் வினையெச்சம் ஈறுதொக்குச் சாரா என நின்றது. தகுதி என்பது இலக்கணையால் தகுதியாகிய வழியை யுணர்த்தியது. ஈண்டு உயிர் என்றது மக்க ளுயிரை; அது தகுதியால் வாழ்தல் என்றதனால் பெறப்படும். (உ0)

21. பிறன்கைப் பொருள்வெளவான் வாழ்த லினிதே
அறம்புரிந் தல்லவை நீக்க லினிதே
மறந்தேயு மாணா மயரிகட் சேராத்
திறந்தெரிந்து வாழ்த லினிது.

(ப - ரை) பிறன் - பிறனுடைய, கைப்பொருள் - கைப்பொருளை, வெளவான் - அபகரியாதவனாய், வாழ்தல்-வாழ்வது, இனிது- இனிதாகும்; அறம் - தருமத்தை, புரிந்து-செய்து, அல்லவை - பாவத்தை, நீக்கல் - நீக்குதல், இனிது - இனிதாகும்; மறந்தேயும் - மறந்தாலும், மாணா - மாட்சிமைப்படாத, மயரிகள் - அறிவில்லாதவர்களை, சேரா - கூடாமல் இருத்தற்குரிய, திறம் - வகையை, தெரிந்து - அறிந்துகொண்டு, வாழ்தல் - வாழ்வது, இனிது - இனிதாகும்.

(க - ரை) பிறருடைய பொருளை அபகரியாமல் வாழ்தலும், புண்ணியத்தைச் செய்து பாவத்தை நீக்குதலும், அறிவில்லாதவர்களைச் சேராமல் வாழ்தலும் இனியவாம்.

(வி - ரை) மாணா, சேரா என்பன ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்சங்கள். வெளவான் - முற்றெச்சம். அறம் என்றதை அடுத்து அல்லவை என்பது கூறப்பட்டமையின் அதற்குப் பாவங்கள் என்று பொருள் கூறப்பட்டது. மயரி - மயக்கமுடையவன்; அதா

வது தெளிவு இல்லாதவன்; அதனோடு கள் விகுதி சேர்ந்து அதனைப் பலர்பாலாக்கிற்று. (உக)

22. வருவா யறிந்து வழங்க லினிதே
ஒருவர்பங் காகாத வூக்க மினிதே
பெருவகைத் தாயினும் பெட்டவை செய்யார்
திரிபின்றி வாழ்த லினிது.

(ப - ரை) வருவாய் - (தனக்கு வரும்) வருவாயின் அளவை, அறிந்து - அறிந்துகொண்டு, வழங்கல் - (அதற்கேற்பச்) செலவு செய்தல், இனிது - இனிதாகும்; ஒருவர் பங்கு - ஒருவர்பக்கம், ஆகாத - சாராத, ஊக்கம் - மனஎழுச்சி, இனிது - இனிதாகும்; பெட்டவை - (தாம்) விரும்பிய காரியங்களை, பெருவகைத்து ஆயினும் - (அவற்றுள் ஒவ்வொன்றும்) பெரும்பயனைத் தரும்வகையின தானாலும், செய்யார் - ஆய்ந்தன்றிச் செய்யாதவராய், திரிபு இன்றி - (இயற்கையோடு) மாறுபடுதலில்லாமல், வாழ்தல்-வாழ்வது, இனிது- இனிதாகும்.

(க-ரை) ஒருவன் வருவாய்க்குத் தக்கபடி செலவிடுதலும், ஒருவர்பக்கஞ் சாராத ஊக்கமும், மிக்க பயன்தருங் காரியமாயினும் ஆராயாமல் செய்யாமலும் மாறுபாடு இல்லாமல் வாழ்தலும் இனியவாம்.

(வி - ரை) வருவாய் - (பொருள்) வரும்வழி; அஃது ஈண்டுக் காரணவாகுபெயராய் அவ் வழியான் வரும் பொருளை யுணர்த்த, அது பொருளாகுபெயராய் அதன் அளவை யுணர்த்தியது. வழங்கல் - கொடுத்தல்; ஈண்டது செலவிடுதலை யுணர்த்தியது; இஃது இலக்கணை. ஒருவர்பங்கு ஆகாமையாவது நடுவு நிலைமையாய் இருக்க வேண்டியதில் யாதேனும் பயன் கருதியேனும் உறவுடைமை முதலியன கருதியேனும் ஒருவர் பக்கஞ் சாராமல் நடுவு நிலையாகவே இருத்தல். அவ்வகையில் மனஎழுச்சி யுடையவனாயிருத்தல் பிறர்க்

கும் தனக்கு நன்மை செய்வதா மாகலின் 'ஒருவர்பங் காகாத வூக்க மினிது' என்றார். செய்யார்-முற்றெச்சம். திரிபின்மை-(இயற்கை யோடு) மாறுபடாமை; அதாவது இயற்கையாக நடத்தல். (உஉ)

23. காவோ டறக்குளந் தொட்டன் மிகவினிதே
ஆவோடு பொன்னீத லந்தணர்க்கு முன்னினிதே
பாவமு மஞ்சாராய்ப் பற்றுந் தொழின்மொழி
சூதரைச் சோர்த லினிது.

(ப - ரை) காவுடு-சோலை அமைப்பதோடு, அறம்-தருமத்திற்கு உதவும்படி, குளம் - குளத்தை, தொட்டல் - வெட்டிவைத்தல், மிக இனிது-மிகவும் இனிதாகும்; அந்தணர்க்கு—, ஆவோடு பொன் (ஓடு)-பசுவையும் பொன்னையும், ஈதல் - கொடுத்தல், முன் இனிது-மிகவும் இனிதாகும்; பாவமும் அஞ்சாராய்-(உலகப்பழியை யஞ் சாமையே யன்றிப்) பாவத்தையும் அஞ்சாதவராய், பற்றும் - (பொரு ளையே) பற்றிச் செல்லும், தொழில் - தொழில்களையும், மொழி - சொற்களையும் உடைய, சூதரை-வஞ்சகரை, சோர்தல்-விட்டு நீங்கு தல், இனிது - இனிதாகும்.

(க - ரை) தருமத்தின்பொருட்டுச் சோலைகளையும் குளங்களை யும் அமைத்தலும், அறமுணர்ந்த அந்தணர்க்குப் பசுவும் பொன்னும் ஈதலும், பாவத்திற்கஞ்சாத சொல்லையுந் தொழிலையுமுடைய வஞ்ச கரை நீங்குதலும் இனியவாம்.

(வி - ரை.) அந்தணராவார் இன்னா ரென்பதனை,

"அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்."

என்னுந் திருக்குறளா னறிக. 'காவோடு' என்ற இடத்து 'அமைத்து' என்னுஞ் சொல் இசையெச்சமாக வருவிக்கப்பட்டது. 'தொடுதல்' என்பதற்குத் 'தோண்டுதல்' என்பது பொருள். குளத்

தோண்டுதலைக் குளம் வெட்டுதல் என்பராகலின் 'குளந்தொட்டல்' என்றதற்குக் 'குளம் வெட்டல்' என்று பொருள் கூறப்பட்டது. ஆவோடு பொன் என்னுந் தொடரிலுள்ள 'ஓடு' எண்ணுப்பொருளது; ஆகலின் அதனைப் பொன் என்பதனோடு கூட்டி ஆவோடு பொன்னோடு என வைத்து ஆவையும் பொன்னையும் எனப் பொருள் கொள்க.

பாவமும் என்றதன் உம்மை 'உலகபழிக்கஞ்சாமையேயன்றி பாவத்திற்கும் அஞ்சாமை' என்னும் பொருளைத் தருதலால் எச்சப் பொருளது. சூது - வஞ்சனை, அதனை யுடையவர் சூதர். சோர்தல் - தளர்தல்; அஃதீண்டு 'விடுதல்' என்னும் பொருளதாயிற்று. (உந)

24. வெல்வது வேண்டி வெகுளாதா னோன்பினிதே [தே
ஒல்லுந் துணையுமொன் றுய்ப்பான் பொறையினி
இல்லது காமுற் றிரங்கி யிடர்ப்படார்
செய்வது செய்த லினிது.

(ப - ரை) வெல்வது - வெல்லுவதை, வேண்டி - விரும்பி, வெகுளாதான் - கோபிக்காதவனுடைய, நோன்பு - பொறுமை, இனிது - இனிதாகும்; ஒல்லும் துணையும் - (தன்னாற்) கூடிய அளவும், ஒன்று (தான் செய்யத்தொடங்கிய) ஒரு காரியத்தை, உய்ப்பான் - நடத்துகின்றவனுடைய, பொறை - பொறுமை, இனிது - இனிதாகும்; இல்லது - (தமக்கு) இல்லாதது ஒன்று, காமுற்று - விரும்பி, இரங்கி - (அது கிடையாமையினால்) வருந்தி, இடர்ப்படார் - துன்பப்படாதவராய், செய்வது - செய்யத்தக்கதாகிய காரியத்தை, செய்தல் - செய்தல், இனிது - இனிதாகும்.

(க - ரை) வெற்றியைவிரும்பிக் கோபியாமல் இருப்பவனது தவமும், தன்னால் செய்யக்கூடிய அளவும் தான் தொடங்கிய காரியத்தைச் செய்பவனது பொறுமையும், தனக்கில்லாத பொருளை

விரும்பி அதற்காகத் துன்பப்படாமல் தான் செய்தற்குரிய காரியங்களைச் செய்தலும் இனியவாம்.

(வி - ரை) வெல்வது - காலங்காட்டுந் தொழிற்பெயர்; இதில் வகரமெய் எதிர்கால இடைநிலை; இஃது ஈண்டு முக்காலத்திற்கும் பொதுவாந் தன்மையை யுணர்த்தி நின்றது. நோன்பு - பொறுமை. தவமாவது-உண்டி சுருங்குதல் முதலியவற்றால் உளவாந் துன்பங்களைப் பொறுத்துக்கொண்டிருப்பதாகலின் 'நோன்பு' என்பது 'தவம்' என்னும் பொருளையுந் தருவதாயிற்று. ஒல்லுந்துணை-கூடிய அளவு; இதிற் கூடிய உம்மை 'எவ்வளவு அவ்வளவும்' என்னும் பொருளைத் தருதலின் முற்றும்மை. காமுற்று என்பதில் காமுறு-பகுதி; காமம் என்பது ஈற்று அம் கடைக்குறையாய்க் காம் என நின்று, உறு என்பதனோடு கூடி காமுறு என்நின்று ஒரு சொல்லின் தன்மையெய்திப் பகுதியாயிற்று. இடர்ப்படார் - முற்றெச்சம். (உச)

25. ஐவாய வேட்கை யவாவடக்கன் முன்னினிதே
கைவாய்ப் பொருள்பெறினுங் கல்லார்கட் டீர்வினிதே
நில்லாத காட்சி நிறையின் மனிதரைப்
புல்லா விடுத லினிது.

(ப - ரை) ஐவாய - ஐந்து பொறிகளாகிய வாயில்களை யுடையனவாகிய புலன்கள் ஐந்திற் செல்லும், வேட்கை - ஆசையையும், அவா - (மற்றவற்றிற் செல்லும்) ஆசையையும், அடக்கல் - அடக்குதல், முன் இனிது - மிகவும் இனிதாகும்; கைவாய் - (தன்) கையில், பொருள் பெறினும்-பொருள் பெற்றாலும், கல்லார்கள் - கல்லாதவர்களை, தீர்வு - (சேர்ந்திராமல்) நீங்குதல், இனிது - இனிதாகும்; நில்லாத காட்சி-நிலையில்லாத அறிவினை யுடையவர்களும், நிறை இல் - நிறை என்னும் குணமில்லாதவர்களுமாகிய, மனிதரை-மனிதர்களை, புல்லா - சேராமல், விடுதல் - நீங்குதல், இனிது - இனிதாகும்.

(க - ரை) ஐம்பொறிகளின் ஆசையை அடக்குதலும், பொருள் பெறுவதாயிருப்பினுங் கல்வியறிவில்லாதவர்களைச் சேராமல் நீங்குதலும், நிலையில்லாத அறிவினை உடையவர்களை விட்டு நீங்குதலும் இனியவாம்.

(வி - ரை) ஐந்துவாய என்பதில் ஐந்து என்பது,

"எண்ணிறை யளவும் பிறவு மெய்தின்
......ஆறே மல்ல வற்றின்
ஈற்றுயிர் மெய்......எகும்"

என்றதனால் துவ்வும்,

"ஐந்தனொற் றடைவது மினமுங் கேடும்."

என்றதில் 'கேடும்' என்றதனால் நகரவொற்றுங் கெட்டு ஐ என நின்றது. ஈண்டு ஐந்து என்பது தொகைக்குறிப்புப் பெயராய் ஐந்துபொறிகளை யுணர்த்தியது. ஐந்து பொறிகளாவன:— மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்பன. அவற்றை வாயில்களாக வுடைய ஐம்புலன்களாவன:—சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்பன. வடமொழியாளர் பொறிகளை இந்திரியங்கள் எனவும், புலன்களை விஷயங்கள் எனவுங் கூறுவர். நிறையாவது - காப்பன காத்துப் பொறுப்பன பொறுக்குங் கம்பீர குணம். (உரு)

26. நச்சித் தற்சென்றார் நசைகொல்லா மாண்பினிதே
யுட்கில் வழிவாழா வூக்க மிகவினிதே
யெத்திறத் தானு மியைவ கரவாத
பற்றினிற் பாங்கினிய தில்.

(ப - ரை) தன் நச்சி-தன்னை விரும்பி, சென்றார்-அடைந்தவரது, நசை-ஆசையை, கொல்லா-கெடுக்காத, மாண்பு-மாட்சிமை, இனிது - இனிதாகும்; உட்கு-(நன்கு) மதிப்பு, இல்வழி - இல்லாத

இடத்தில், வாழா-வாழாமைக்குக்காரணமாகிய, ஊக்கம்-மனஎழுச்சி, மிக இனித்-மிகவும் இனிதாகும்; எத்திறத்தானும - எவ்வகையினு லும், இயைவ - (தன்னாற்) கொடுக்கக்கூடியவற்றை, கரவாத - ஒளிக்காத, பற்றினில் - அன்பினும், பாங்கு இனியது - மிகவும் இனியது, இல்-ஒன்றுமில்லை.

(க - ரை) தன்னை விரும்பி அடைந்தவர்களுடைய ஆசை யைக் கெடுக்காத மேன்மையும், பெருமை இல்லாத இடத்தில் வா ழாத ஊக்கமும், இரப்பவர்க்குத் தன்னால் இயன்றதை ஒளியாது ஈத லும் இனியவாம்.

(வி-ரை) 'நச்சித்தன் சென்றார்' என்றதைத் 'தன்னச்சிச் சென் றார்' என இயைக்க. செல்லுதல் ஈண்டு அடைதல் என்னும் பொரு ளது. உட்கு - உள்ளத்து நினைத்தல், அதாவது மதித்தல். பற்று - அன்பு. பற்றினில்-வாழ்க்கையினும் என்று பொருள் கூறுதலுமாம்; இப்பொருளில் பற்று என்பது காரணவாகுபெயராய் அதனாலாகும் வாழ்க்கையை யுணர்த்திற்று. சென்றார், இயைவ-வினையாலணையும் பெயர்கள். (உசு)

27. தானங் கொடுப்பான் றகைபாண்மை முன்னினிதே
மானம் படவரின் வாழாமை முன்னினிதே
யூனங்கொண் டாடா ருறுதி யுடையவை
கோண்முறையாற் கோட லினிது.

(ப - ரை) தானம் கொடுப்பான் - தானங் கொடுப்பவனது, தகை ஆண்மை-மேன்மையாகிய ஆண்மைத்தன்மை, முன் இனிது- மிகவும் இனிதாகும்; மானம் படவரின்-மானங் கெடநேருமானால், வாழாமை - (உயிர்) வாழாதிருத்தல், முன் இனிதே - முற்பட இனி தாகும்; ஊனம்-(பிறருடைய) குற்றத்தை, கொண்டாடார் - பாராட் டாதவராய், உறுதி உடையவை - (அவரிடமுள்ள) நன்மையை

(க - து) கீழ்மக்களை நீங்கி வாழ்தலும், மேன்மை அடைதலைக் கருதி ஊக்கமுண்டாதலும், எளியரை இகழாமல் புகழ் உண்டாம்படி வாழ்தலும் இனியவாம்.

(வி-ரை) கயமை - கீழாகிய குணம்; அதனையுடையார் கயவர். கை யிகத்தல் - என்பது ஒருசொல்; நீங்குதல் என்பது இதன் பொருள். உயர்வு - மேன்மை; ஒளி - பிரகாசம்; இவை ஈண்டு இலக்கணையால் முறையே மேன்மையாகிய காரியங்களையும், புகழையும் உணர்த்தி நின்றன. (உக)

30. நன்றிப் பயன்றூக்கி வாழ்த னனியினிதே
மன்றக் கொடும்பா டுரையாத மாண்பினிதே
அன்றறிவார் யாரென் றடைக்கலம் வெளவாத
நன்றியி னன்கினிய தில்.

(ப-ரை) நன்றி - (பிறர்செய்த) உதவியினது, பயன் தூக்கி - பயனை ஆய்ந்தறிந்து, வாழ்தல் - வாழ்வது, நனி இனிது - மிகவும் இனிதாகும்; மன்றம் - (நியாய) சபையின்கண், கொடும்பாடு - ஒருதலையான சொற்களை, உரையாத-சொல்லாத, மாண்பு - மாட்சிமை, இனிது இனிதாகும்; அன்று - (கொடுத்த) அன்று, யார் அறிவார் - யார் அறிவார்?(அறிந்தவர் எவரும் இல்லை,) என்று-என்று நினைந்து, அடைக்கலம் - (பிறர் தன்பால்) அடைக்கலமாக வைத்த பொருளை, வெளவாத-கவர்ந்துகொள்ளாத, நன்றியின் - நன்மையினும், நன்கு இனியது - மிகவும் இனியது, இல் - (ஒன்றும்) இல்லை.

(க-ரை) ஒருவர்செய்த உதவியின் பயனைக் கருதி வாழ்தலும், சபையில் ஒருபக்கஞ் சார்ந்து பேசாமையும், பிறர் தன்னிடம் அடைக்கலமாக வைத்த பொருளை அபகரியாமையும் இனியவாம்.

(வி-ரை) நன்றி-உதவி. "காலத்தினாற்செய்த நன்றி" அதன் பயனை நோக்கினால் அது 'ஞாலத்தினு மாணப் பெரிது' ஆகும்

ஆதலின், பிறர் செய்த உதவியின் அளவைக் கருதாது அதன் பயனை ஆய்ந்தறிதல் வேண்டும் என்பார் "நன்றிப் பயன்றூக்கி" என்றார். மன்றத்துக் கொடும்பாடு என வேண்டுவது அத்துச் சாரியை தொகுத்தலாய் 'மன்றக்கொடும்பாடு' என நின்றது. கொடும்பாடு என்பது கொடுமை+பாடு எனப் பிரிக்கப்படும். கொடுமை - வளைவு; இஃது இப்பொருளில் வருதலை கொடுங்கோல், கொடுவாள், கொடுந்தானைக் கோடு என்பவற்றானும் அறிக. பாடு - படுதல்; அதாவது பொருந்துதல்; இது படு என்னு முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; வளைவு பொருந்துதல் என்பது அத்தொடரின் திரண்டபொருள். நடுவு நிலைமையினீங்கி ஒருபாற் சாய்தல் என்பது கருத்து; அஃது ஈண்டு இலக்கணையால் ஒருபாற் சாய்ந்து சொல்லும் சொற்களை யுணர்த்தியது. அடைக்கலம் - அடைதற்குரிய இடம். கலம் - பாத்திரம்; அஃதீண்டு இடம் என்னும் பொருளில் நின்றது. அடைக்கலம் என்பது ஈண்டு இலக்கணையால், அடைக்கலமாக வைக்கும் பொருளை யுணர்த்தியது. (௩௦)

31. அடைந்தார் துயர்கூரா வாற்ற லினிதே
கடங்கொண்டுஞ் செய்வன செய்த லினிதே
சிறந்தமைந்த கேள்வியா ராயினு மாராய்ந்
தறிந்துரைத்த லாற்ற லினிது.

(ப-ரை) அடைந்தார்-(தம்மை) அடைந்தவர்கள், துயர் கூரா-துன்பம் அடையாமைக்குக் காரணமான காரியங்களை, ஆற்றல் - செய்தல், இனிது-இனிதாகும்; கடம் கொண்டும்-கடன் வாங்கியானுலும், செய்வன-செய்யத்தகுவனவாகிய காரியங்களை, செய்தல் - செய்வது, இனிது-இனிதாகும்; சிறந்து அமைந்த-சிறந்து பொருந்திய, கேள்வியார் ஆயினும்-கேள்வியையுடையவர்களானாலும், ஆராய்ந்து-(நன்கு) ஆய்ந்து, அறிந்து-(தகுவது இதுவெனத்) தெரிந்து,

உரைத்தல்-(பிறகு) சொல்லுதல், ஆற்ற இனிது-மிகவும் இனிதா கும்.

(க - ரை) தன்னை அடைந்தவர் துன்பமடையாதபடி செய்ய வல்ல வல்லமையும், கடங்கொண்டாயினுஞ் செய்யவேண்டிய காரி யங்களைச் செய்தலும், மிகச் சிறந்த கல்வி கேள்விகளை உடையாராயி னும் ஒன்றைச் சொல்லுங்கால் ஆராய்ந்து சொல்லலும் இனியவாம்.

(வி - ரை) அடைந்தார், கூரா என்பன வினையாலணையும் பெயர்கள். கூரா என்பதை ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப் பெயரெச்ச மாகக் கொண்டு, துயர் கூரா (த)-துன்பமடையாமைக்குக் காரண மான, ஆற்றல்-முயற்சியுடையவர்களாயிருத்தல், இனிது என்றே னும், அதை ஈறு தொக்க எதிர்மறை வினையெச்சமாகக் கொண்டு துயர் கூரா (மல்)-துன்பமடையாமல், ஆற்றல்-செய்தல், இனிது என்றேனுங் கூறுதலுமாம். 'சிறந்து அமைந்த' என்றதற்கு 'மிக்குப் பொருந்திய' என்றேனும், 'சிறந்து நிறைந்த' என்றேனுங் கூறுதலு மாம். செய்யத் தகுவனவாவன-இருமுதுமக்களைப் பேணுதல்; அவர் இறந்தபின் அவர்க்குச் செய்வன செய்தல், சுற்றந்தழுவல் முதலி யன. (௩க)

32. கற்றறிந்தார் கூறுங் கருமப்பொரு ளினிதே
பற்றமையா வேந்தன்கீழ் வாழாமை முன்னினிதே
தெற்றென வின்றித் தெளிந்தாரைத் தீங்கூக்காப்
பற்றிமையிற் பாங்கினிய தில்.

(ப - ரை) கற்று - (கற்கவேண்டிய நூற்களைக்) கற்று, அறிந் தார்-(அவற்றின் பொருளை) அறிந்தவர்கள், கூறும்-சொல்லுகின்ற, கருமம் பொருள்-காரியத்தினது பயன், இனிது-இனிதாகும்; பற்று அமையா-(குடிகளிடத்து) அன்பு வையாத, வேந்தன்கீழ்-அரசனது ஆளுகையின் கீழிருந்து, வாழாமை-வாழாதிருத்தல், முன் இனிது-

மிகவும் இனிதாகும்; தெற்றெனல் இன்றி - (வறுமையினால் மனத்தின்கண்) தெளிவு இல்லாமல், தெளிந்தாரை - (தம்மைத்) தேர்ந்து கொண்டவர்களை, தீங்கு ஊக்கா - தீமையிற் செலுத்தாத, பற்றிமையின்-அன்புடைமையாகிய தன்மையினும், பாங்கு இனியது-மிகவும் இனியது, இல்-(ஒன்றும்) இல்லை.

(க - ரை) கற்றறிந்தார் கூறும் காரியத்தினது பயனும், குடிகளிடத்து அன்பில்லாத அரசன் கீழிருந்து வாழாமையும்,வறுமையால் சோர்ந்து அடைந்தவர்களுக்குத் தீமை செய்யாமையும் இனியவாம்.

(வி - ரை.) கருமப்பொருள் - உறுதிப்பொருள் என்றலுமாம். பற்றிமை - அன்புடைமையாகிய தன்மை. தெற்றெனல்-தெளிதல். ஊக்கல் - செலுத்தல். (௩௨)

33. ஊர்முனிவ செய்தொழுகா வூக்க மிகவினிதே
தானே மடிந்திராத் தாளாண்மை முன்னினிதே
வாண்மயங்கு மண்டமருண் மாறா மறமன்னர்
தானை தடுத்த லினிது.

(ப - ரை) ஊர் - ஊரிலுள்ளவர்கள், முனிவ - வெறுக்கத்தக்க காரியங்களை, செய்து—, ஒழுகா-(தீயவழியில்) நடக்காத, ஊக்கம்-(மன) உறுதி, மிக இனிது - மிகவும் இனிதாகும்; தானே - (வேறு தடையின்றித்) தானே, மடிந்து இரா-சோம்பி இராத, தாள் ஆண்மை-முயற்சியை ஆளுந்தன்மை, முன் இனிது - மிகவும் இனிதாகும்; வாள் - வாட்களானவை, மயங்கும் - (ஒன்றோடொன்று) நெருங்கிப் பொருந்துகின்ற, மண்டு அமருள் - மிக்க போரில், மாறா-திரும்பி ஓடாத, மறம் மன்னர் - வன்மையினையுடைய அரசர்களுடைய, தானை - சேனைகளை, தடுத்தல் - (ஒருவன் சென்று) விலக்குதல், இனிது - இனிதாகும்.

(க - ரை.) ஊரார் வெறுக்கத்தக்க காரியங்களைச் செய்யாமையும், சோம்பலாயிராமல் முயற்சியோ டிருத்தலும், மன்னர்களுக்குள் உண்டான பகையைத் தணித்தலும் இனியவாம்.

(வி - ரை.) ஊர் என்பது இடவாகுபெயராய் ஊரிலுள்ளாரை உணர்த்தியது. ஊக்கம் - மன உறுதி. மடிதல் - சோம்பியிருத்தல். மயங்குதல் - நெருங்கிப் பொருந்தல்.

ஒருவன் சென்று சேனைகளைத் தடுத்தலாவது மன்ன ரிருவர் பகைகொண்டு போர்புரியும்போது அவரின் மிக்கானுகிய அரசன் சென்று அப்போரினை விலக்கல். புலமையிற் சிறந்து நன்குமதிப் புடையராயினரும் அங்ஙனஞ் சென்று விலக்குவர். (௩௩)

34. எல்லியம் போது வழங்காமை முன்னினிதே [தே
சொல்லுங்காற் சோர்வின்றிச் சொல்லுதன் மாண்பினி
புல்லிக் கொளினும் பொருளல்லார் தங்கேண்மை
கொள்ளா விடுத லினிது.

(ப - ரை) எல்லியம்போது - இராக்காலத்தில், வழங்காமை - (வழியிற்) செல்லாதிருத்தல், முன் இனிது - மிகவும் இனிதாகும்; சொல்லுங்கால் - (ஒன்றைச்) சொல்லுங்காலத்தில், சோர்வு இன்றி - சோர்வு இல்லாமல், சொல்லுதல் - சொல்லுதலினது, மாண்பு - மாட்சிமை, இனிது - இனிதாகும்; புல்லிக்கொளினும் - (தாமே வலிய வந்து) தழுவி நட்புக்கொண்டாலும், பொருள் அல்லார் தம் - (ஒரு) பொருளாகக் கொள்ளுதற்குரியவராகாத கீழ்மக்களுடைய, கேண்மை - நட்பை, கொள்ளா - கொள்ளாமல், விடுதல் - நீக்குதல், இனிது - இனிதாகும்.

(க - ரை) இராக்காலத்தில் வழியில் நடவாமையும், ஒன்றைச் சொல்லுங்கால் மறப்பின்றிச் சொல்லுதலும், தாமேவந்து கூடிக்

கொண்டாலும் கீழ்மக்களுடைய நட்பைக் கொள்ளாமல் விடுதலும் இனியவாம்.

(வி - ரை.) 'சோர்வு இன்றி' என்றதற்குக் 'குற்றமில்லாமல்' என்றேனும், 'மறதி இல்லாமல்' என்றேனுங் கூறுதலுமாம். எல்வி-இரவு. கொள்ளினும் என்பது ளகரவொற்றுத் தொகுத்தலாய்க் கொளினும் என நின்றது. கொள்ளாமல் என்பது ஈறுதொகுத்த லாய்க் கொள்ளா என நின்றது. கேண்மை - நட்பு. (ங௪)

35. ஒற்றினா லொற்றிப் பொருடெரியு மாண்பினிதே
முற்றான் றெரிந்து முறைசெய்தன் முன்னினிதே
பற்றிலனாய்ப் பல்லுயிர்க்கும் பாத்துற்றுப் பாங்கறிதல்
வெற்றிவேல் வேந்தற் கினிது.

(ப - ரை) வெற்றி வேல்-வெற்றியையுடைய வேலை ஏந்திய, வேந்தற்கு - அரசனுக்கு, ஒற்றினால்-ஒற்றர்களால், ஒற்றி - ஒற்றி யறிவித்து, பொருள் தெரியும் - (தம் நாட்டிலும், பிறநாடுகளி னும் நடக்கும்) செய்திகளை அறிந்துகொள்ளுகின்ற, மாண்பு - மாட்சிமை, இனிது-இனிதாகும்; முன்-(ஒரு காரியத்தைச் செய்யத் தொடங்குதற்கு) முன்னே, தெரிந்து - (அதைப்பற்றி) நன்றாக யோசித்து, முறை-(செய்யவேண்டிய) முறைப்படி, செய்தல்-முன் இனிது-மிகவும் இனிதாகும்; பற்று இலன் ஆய்-(ஒருபால்) அன்புள்ள வனாயிராமல், பல் உயிர்க்கும்-பல உயிர்களிடத்திலும், பாத்து உற்று-அன்புவைத்து, பாங்கு அறிதல்-(பிறர்பால் உற்ற) நன்மைகளை அறிந்துகொள்ளுதல், இனிது-இனிதாகும்.

(க - ரை) அரசர்கள் ஒற்றர்களாலே புறத்தே நிகழுஞ் செய்தி யை அறிதலும், முன்னாக எதையும் ஆராய்ந்து முறை செய்தலும், ஒரு பக்கஞ் சாராமல் எல்லாரையும் ஒப்ப நாடுதலும் இனியவாம்.

(வி - ரை) ஒற்றுதல் - ஒன்றியிருந்து அறிதல்; அதாவது, பிறர்க்குத் தெரியாமலிருந்து அங்கங்கு நிகழுஞ் சமாசாரங்களை அறிதல். ஒற்று-முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; அது தொழிலாகுபெயராய் ஒற்றர்களை யுணர்த்தியது. பொருள் - செய்தி. தான்-அசை. பத்து என்பது பாத்து என நீண்டது; அன்பு என்பது அதன் பொருள்; இஃது இப்பொருளுடையதாதலை,

(1-ம் பத்து, 2-ம் திருவாய்மொழி, முதற்பாசுரம்.)

"பத்துடை யடியவர்க் கெளியவன்
பிறர்களுக் கரிய வித்தகன்."

என்றதனுலறிக. பாங்கு-நன்மை. வெற்றி-செயம். (௩ரு)

36. ஒளவித் தழுக்கா றுரையாமை முன்னினிதே
செவ்வியராய்ச் செற்றுச் சினங்கடிந்து வாழ்வினிதே
கவ்வித்தாங் கொண்டுதாங் கண்டது காமுற்று
வவ்வார் விடுத லினிது.

(ப - ரை) ஒளவித்து - பொறாமையடைந்து, அழுக்காறு - பொறாமையினுலாகிய சொற்களை, உரையாமை-சொல்லாதிருத்தல், முன் இனிது-மிகவும் இனிதாகும்; செவ்வியர் ஆய்-(மனத்தின்கண்) செம்மையுடையவராய், சினம்-கோபத்தை, செற்றுக்கடிந்து - கோபித்து நீங்கி, வாழ்வு-வாழ்தல், இனிது-இனிதாகும்; தாம்-தாங்கள், கண்டது-கண்டபொருளை, காமுற்று - விரும்பி, கவ்விக்கொண்டு - (அதைப்பெறும் எண்ணத்தையே) உறுதியாகக்கொண்டு, வவ்வார் விடுதல்-அபகாரியாதவராய்விடுதல், இனிது-இனிதாகும்.

(க-ரை) பிறராக்கங் கண்டு பொறாமைச் சொற்களைப் பேசாமையும், மனச்செப்ப முடையவராய்க் கோபமின்றி வாழ்தலும், பிறர் பொருளை அபகரித்துக்கொள்ள விரும்பாமையும் இனியவாம்.

(வி - ரை) ஔவித்து என்பது ஔவியம்-பொறாமை என்னும் பெயரடியாகப் பிறந்த வினையெச்சம்; இது பொய்த்து என்பது போன்றது. 'ஔவித்து' என்பதற்கு 'மனக்கோட்டஞ்செய்து' என்றும் பொருள் கூறலாம். கவ்வித்தாங்கொண்டு என்பதில் தாம் அசை. வெளவார் - முற்றெச்சம். (௩௬)

37. இளமையை மூப்பென் றுணர்த லினிதே
கிளைஞர்மாட் டச்சின்மை கேட்ட லினிதே
தடமென் பணைத்தோட் டளிரிய லாரை
விடமென் றுணர்த லினிது.

(ப - ரை) இளமையை-(தன்) இளமைப்பருவத்தை, மூப்பு என்று-முதுமைப்பருவம் என்று, உணர்தல் - நினைத்தல், இனிது-இனிதாகும்; கிளைஞர்மாட்டு - சுற்றத்தவரிடத்திருந்து, அச்சு இன்மை-அச்சத்திற்குக் காரணமான துன்பம் இல்லாத செய்தியை, கேட்டல் - கேட்பது, இனிது - இனிதாகும்; தடம் - விசாலமான, மெல்-மேன்மையாகிய, பணை-மூங்கிலைப்போன்ற, தோள் - தோளை யுடைய, தளிர் இயலாரை-தளிரைப்போலு மென்மைத்தன்மையை யுடையவர்களாகிய மாதரை, விடம் என்று-நஞ்சு என்று, உணர்தல்-நினைத்தல், இனிது - இனிதாகும்.

(க - ரை) ஒருவன் தனது இளமைப்பருவத்தை முதுமைப் பருவமாக நினைத்தலும், சுற்றத்தவர் சுகமாய் வாழ்தலைக் கேட்டலும், விலைமாதரை நஞ்சென்று கருதுதலும் இனியவாம்.

(வி-ரை.) இளமையை இளமையாகக் கொண்டு அதன்வழிச் செல்வார்க்கு இடுக்கண் பல உண்டாகுமாதலால் 'இளமையை மூப்பென் றுணர்த லினிது' என்றார்; இளமை 'நீரிற்குமிழிபோல' விரைந்து நீங்குவதாதலால் அதை உறுதியுடையதெனக் கருதாமல் மூப்பெய்தியதாகவே நினைந்து நல்வழிச் சேரவேண்டும் என்பார்.

அங்ஙனங் கூறினர் என்பதுமாம். கிளைஞர்மாட்டு அச்சத்திற்குக் காரணமான துன்பமில்லாத செய்தியைக் கேட்டலாவது அவர்கள் சுகமாயிருக்குஞ் செய்தியைக் கேட்டல். மூப்பு-முதிர்தல்; தொழிற் பெயர்; அது தொழிலாகுபெயராய் முதுமைப்பருவத்தை யுணர்த்தி யது. அச்சு-முதனிலை திரிந்த தொழிற்பெயர்; அது காரியவாகு பெயராய் அதற்குக் காரண துன்பமான செய்தியை யுணர்த்தியது.

38. சிற்று ளுடையான் படைக்கல மாண்பினிதே
நட்டா ருடையான் பகையாண்மை முன்னினிதே
யெத்துணையு மாற்ற வினிதென்ப பால்படுங்
கற்று வுடையான் விருந்து.

(ப - ரை.) சிற்றுள் - சிற்றுளை, உடையான்-உடையவனது, படைக்கலம்-ஆயுதம், மாண்பு-மாட்சிமைப்பட, இனிது - இனிதாகும்; நட்டார்-சிநேகிதர்களை, உடையான் - உடையவனது, பகை - (பகைவர்களோடு) பகைக்கும், ஆண்மை-ஆண்தன்மை, முன் இனிது-மிகவும் இனிதாகும்; பால்படும் - பால்சுரக்கும், கற்று உடையான் - கன்றை உடைய பசுவை உடையவனது, விருந்து - விருந்தானது, எத்துணையும் - எவ்வகையாலும், ஆற்றம் இனிது - மிகவும் இனிதாகும், என்ப - என்று அறிவுடையோர் சொல்லுவர்.

(க - ரை) சிற்றுள் உடையவனது படைக்கல மாட்சிமையும், உறவினரை உடையவன் பகைவரை எதிர்க்கும் ஆண்மையும், கன்றையுடைய பசுவை உடையவன் இடும் விருந்தும் இனியவாம்.

(வி - ரை) சிற்றுள்-சிறுமை+ஆள்; ஈண்டுச் சிறுமை என்பது பண்பாகுபெயராய்ச் சிறுமையாகிய தொழிலை யுணர்த்தியது; அது பிறர் ஏவுந் தாழ்வாகிய தொழில்; அதைச் செய்யும் ஆள் சிற்றுள் என்பது, ஆள்-முதனிலைத் தொழிற்பெயர்; ஆளுதல் என்பது

பொருள்; அது தொழிலாகுபெயராய்ப் பிறரால் ஆளப்படும் மனி தனை யுணர்த்தியது. (௩அ)

39. பிச்சைபுக் குண்பான் பிளிறாமை முன்னினிதே
துச்சி லிருந்து துயர்கூரா மாண்பினிதே
யுற்ற பேராசை கருதி யறனொரூஉ
மொற்க மிலாமை யினிது.

(ப - ரை.) பிச்சைபுக்கு-பிச்சைக்குச் சென்று (இரந்து), உண்பான் - உண்கின்றவன், பிளிறாமை - கோபியாமை, முன் இனிது- மிகவும் இனிதாகும்; துச்சில் - ஒதுக்கிடத்தில், இருந்து - (குடி) இருந்து, துயர்கூரா-துன்பமடையாத, மாண்பு-மாட்சிமை, இனிது- இனிதாகும்; உற்ற-உண்டான, பேர் ஆசை-மிகுதியாகிய ஆசையை, கருதி - நினைந்து, அறன் - தருமத்தை, ஒரூஉம் - விடுகின்ற, ஒற்கம் - (மனத்) தளர்ச்சி, இலாமை-இல்லாதிருத்தல், இனிது-இனிதாகும்.

(க - ரை) பிச்சையேற்றுண்பவன் கோபியாமையும், ஒதுக் கிடத்தில் குடி இருந்து துன்பமுறாமையும், பேராசையினால் மனந் தளர்ந்து தருமத்தைக் கைவிடாமையும் இனியவாம்.

(வி - ரை) பிச்சைபுக்கு என்கிற இடத்தில் இரந்து என்னுஞ் சொல் இசையெச்சமாக வருவிக்கப்பட்டது. துச்சில் - ஒதுக்கிடம்; துச்சில் இருந்து - துச்சிலில் இருந்து. 'உற்ற பேராசை கருதி அற னொரூஉம், ஒற்க மிலாமை யினிது' என்றதற்குப் 'பொருளில் உண் டான பேராசையினால் மன உறுதி கெட்டுத் தருமத்தை விடாமை' என்பது கருத்து. அறம்-அறன்; மகரத்துக்கு னகரம் போலி. (௩௯)

40. பத்துக் கொடுத்தும் பதியிருந்து வாழ்வினிதே
வித்துக்குற் றுண்ணா விழுப்ப மிகவினிதே
பற்பல நாளும் பழுதின்றிப் பாங்குடைய
கற்றலிற் காழினிய தில்.

(ப - ரை.) பத்துக் கொடுத்தும் - பதின்மடங்கு அதிகமான வரியைக் கொடுத்தாயினும், பதி இருந்து - (தன்) ஊரில் இருந்து, வாழ்வு - வாழ்தல், இனிது - இனிதாகும்; வித்து - (பயிரிடற்கு) விதையாக வைத்துள்ள தானியங்களை, குற்று உண்ணா - குற்றி உண்ணாத, விழுப்பம் - மேன்மை, மிக இனிது - மிகவும் இனிதாகும்; பற்பலநாளும் - பற்பலநாட்களும், பழுது இன்றி - பழுதில்லாமல், பாங்கு உடைய - தகுதியையுடைய நூற்களை, கற்றலின் - கற்றறிதலினும், காழ் - உறுதியான, இனிது - இனியது, இல் - (ஒன்றும்) இல்லை.

(க-ரை) பத்துக் கொடுத்தாயினுந் தன்னூரில் இருந்து வாழ்தலும், விதைக்காக வைத்திருக்கும் நெல்லைக் குற்றி உண்ணாமையும், எப்பொழுதும் நல்ல நூற்களைக் கற்றலும் இனியவாம்.

(வி - ரை) குற்று என்பது இறந்தகால வினையெச்சம்; இதிற் குறு - பகுதி; இதில் றகர ஒற்று இரட்டி இறந்தகாலங் காட்டிற்று; அஃதிரட்டிய துணையானே அப்பகுதி இறந்தகால வினையெச்சமாயிற்று; புகு-புக்கு, விடு-விட்டு, நடு-நட்டு என்பனவும் இங்ஙனமாதல் காண்க; குற்றி என்பதில் குறு என்பது விரித்தல் விகாரமாக றகர ஒற்றிரட்டப்பெற்று வரும் குற்று என்பது பகுதி; இதனடியாகக் குற்றிய, குற்றி, குற்றினள் என வினைவிகற்பங்கள் வருதல் காண்க. பற்பலநாளும் என்றது ஈண்டு எந்நாளும் என்னும் பொருளில் வந்தது. (௪0)

இனிது நாற்பது மூலமும் உரையும்
முற்றுப்பெற்றன.